

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 195

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

60ό έτος
19 Ιουνίου 2017

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2017/C 195/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2017/C 195/02

Υπόθεση C-527/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2017 [αίτηση του Rechtbank Midden-Nederland (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stichting Brein κατά Jack Frederik Wullems, ενεργούντος και με το όνομα Filmspeler [Προδικαστική παραπομπή — Πνευματική και βιομηχανική ιδιοκτησία — Οδηγία 2001/29/EK — Εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Παρουσίαση στο κοινό — Έννοια — Πώληση συσκευής αναγνώσεως πολυμέσων — Πρόσθετα (add ons) — Δημοσιοποίηση έργων χωρίς την άδεια του δικαιούχου — Πρόσβαση σε διαδικτυακούς τόπους μεταδόσεως σε συνεχή ροή (streaming) — Άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 5 — Δικαίωμα αναπαραγωγής — Εξαιρέσεις και περιορισμοί — Νόμιμη χρήση]

2

2017/C 195/03

Υπόθεση C-564/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2017 [αίτηση του Kecske méti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tibor Farkas κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága (Προδικαστική παραπομπή — Αυτεπάγγελτη εξέταση λόγου αντλούμενου από παραβίαση του δικαιού της Ένωσης — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου επί των εισροών — Καθεστώς αντιστροφής της επιβαρύνσεως — Άρθρο 199, παράγραφος 1, στοιχείο ζ΄ — Εφαρμογή μόνον στην περίπτωση ακινήτων — Καταβολή αχρεωστήτως του φόρου από τον αποκτώντα τα αγαθά στον πωλητή λόγω εσφαλμένως εκδοθέντος τιμολογίου — Απόφαση της φορολογικής αρχής διαπιστώνουσα φορολογική οφειλή του αποκτώντος τα αγαθά, απορρίπτουσα την καταβολή της ζητηθείσας εκπτώσεως και επιβάλλουσα σε αυτόν φορολογικό πρόστιμο)

3

EL

2017/C 195/04	Υπόθεση C-632/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2017 [αίτηση του Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Costin Popescu κατά Guvernul României κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Μεταφορές — Οδικές μεταφορές — Άδεια οδήγησης — Οδηγία 2006/126/ΕΚ — Άρθρο 13, παράγραφος 2 — Έννοια «δικαίωμα οδήγησης που χορηγείται πριν από την 19η Ιανουαρίου 2013» — Εθνική νομοθεσία περί μεταφοράς της οδήγησης στο εσωτερικό δίκαιο — Υποχρέωση αποκτήσεως άδειας οδήγησης που επιβάλλεται στα πρόσωπα που είχαν δικαίωμα οδήγησης μοτοποδηλάτων χωρίς άδεια πριν από την έναρξη ισχύος της νομοθεσίας αυτής)	4
2017/C 195/05	Υπόθεση C-51/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2017 [αίτηση του Rechtbank Noord-Holland (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stryker EMEA Supply Chain Services BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond [Προδικαστική παραπομπή — Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογικές κλάσεις — Κατάταξη εμπορευμάτων — Βίδες ιατρικής εμφυτεύσεως προοριζόμενες να τοποθετηθούν στο ανθρώπινο σώμα για τη θεραπεία καταγμάτων ή την προσάρτηση ειδών προσθετικής — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάση 9021 — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1212/2014 — Κύρος]	4
2017/C 195/06	Υπόθεση C-142/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας [Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 3 — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων — Κατασκευή του σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με καύση άνθρακα στο Moorbург (Γερμανία) — Ζώνες Natura 2000 στον διάδρομο μεταναστεύσεως του ποταμού Έλβα, στα ανάντη του σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με καύση άνθρακα — Εκτίμηση των επιπτώσεων ενός σχεδίου ή έργου σε προστατευόμενο τόπο]	5
2017/C 195/07	Υπόθεση C-464/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 6ης Απριλίου 2017 — Rénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-kérnyiseleti Egyesület (PITEE) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Αίτηση για πρόσβαση σε έγγραφα της Επιτροπής — Άρνηση — Προσφυγή ακυρώσεως — Άρθρο 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Εκπροσώπηση ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης — Δικηγόρος ο οποίος δεν αποτελεί τρίτο σε σχέση με την προσφεύγουσα — Προδήλως απαράδεκτο της προσφυγής — Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	6
2017/C 195/08	Υπόθεση C-625/16 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2017 — Anikó Pint κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα που προέρχονται από την Ουγγρική Κυβέρνηση και αφορούν τη διαδικασία EU Pilot n° 8572/15 [CHAP(2015)00353 και 6874/14/JUST] σχετικώς με μια προβαλλόμενη παράβαση από την Ουγγαρία του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση ανακοινώσεως εγγράφων — Απουσία απάντησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής]	6
2017/C 195/09	Υπόθεση C-555/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Salerno (Ιταλία) στις 31 Οκτωβρίου 2016 — Ποινική διαδικασία κατά Vincenzo D'Andria και Giuseppina D'Andria . . .	7
2017/C 195/10	Υπόθεση C-581/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Salerno (Ιταλία) στις 16 Νοεμβρίου 2016 — Ποινική διαδικασία κατά Nicola Turco	7
2017/C 195/11	Υπόθεση C-582/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Salerno (Ιταλία) στις 16 Νοεμβρίου 2016 — Ποινική διαδικασία κατά Alfonso Consalvo	8
2017/C 195/12	Υπόθεση C-610/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2016 η Αναστασία-Σουλτάνα Γάκη κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 19 Σεπτεμβρίου 2016 το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στην υπόθεση T-112/16, Γάκη κατά Κοινοβουλίου	8
2017/C 195/13	Υπόθεση C-29/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 19 Ιανουαρίου 2017 — Novartis Farma SpA κατά Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	9

2017/C 195/14	Υπόθεση C-42/17: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corte costituzionale (Ιταλία) στις 26 Ιανουαρίου 2017 — Ποινικές διαδικασίες κατά: M.A.S., M.B.	10
2017/C 195/15	Υπόθεση C-101/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Φεβρουαρίου 2017 η Verus Eood κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 7 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση T-82/14, Copernicus-Trademarks κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	10
2017/C 195/16	Υπόθεση C-141/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Ισπανία) στις 21 Μαρτίου 2017 — José Luis Cabana Carballo κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) και Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)	11
2017/C 195/17	Υπόθεση C-145/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Μαρτίου 2017 η Internacional de Productos Metálicos, S.A. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 25 Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση T-217/16, Internacional de productos metálicos κατά Επιτροπής	12
2017/C 195/18	Υπόθεση C-154/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Λεττονία) στις 27 Μαρτίου 2017 — SIA «E LATS»	14
2017/C 195/19	Υπόθεση C-169/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 3 Απριλίου 2017 — Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino κατά Administración del Estado	14
2017/C 195/20	Υπόθεση C-181/17: Προσφυγή της 7ης Απριλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας	15
2017/C 195/21	Υπόθεση C-205/17: Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας	16

Γενικό Δικαστήριο

2017/C 195/22	Υπόθεση T-512/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2017 — Green Source Poland κατά Επιτροπής [Προσφυγή ακυρώσεως — ΕΤΠΑ — Άρθρο 41, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 — Άρνηση χορηγήσεως χρηματοδοτικής συνεισφοράς σε μεγάλο έργο — Αρμόδια επιχείρηση για την εκτέλεση του έργου — Πράξη που δεν αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο]	17
2017/C 195/23	Υπόθεση T-744/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2017 — Meta Group κατά Επιτροπής [Ρήτρα διαιτησίας — Συμβάσεις επιδοτήσεως συναφθείσες στο πλαίσιο του έκτου προγράμματος-πλαίσου για δράσεις έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2002-2006) — Συμβάσεις επιδοτήσεως συναφθείσες στο πλαίσιο του προγράμματος-πλαίσου για την καινοτομία και την ανταγωνιστικότητα (2007-2013) — Επιστροφή των καταβληθέντων ποσών — Υπόλοιπο προς καταβολή εκ του συνολικού ποσού των χρηματοδοτικών συνδρομών που χορηγήθηκαν στην προσφεύγουσα-ενάγουσα — Επιλέξιμες δαπάνες — Συμβατική ευθύνη]	17
2017/C 195/24	Υπόθεση T-264/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2017 — Gameart κατά Επιτροπής [Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα σχετικά με διαδικασία λόγω παραβάσεως — Έγγραφα καταρτισθέντα από κράτος μέλος — Αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα απευθυνόμενη στο κράτος μέλος — Διαβίβαση της αιτήσεως προσβάσεως στην Επιτροπή — Άρνηση παροχής προσβάσεως — Αρμοδιότητα της Επιτροπής — Έγγραφο προερχόμενο από θεσμικό όργανο — Άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001]	18
2017/C 195/25	Υπόθεση T-375/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2017 — Germanwings κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση υπέρ αεροπορικής εταιρίας που χρησιμοποιεί τον αερολιμένα του Zweibrücken — Πλεονέκτημα — Δυνατότητα καταλογισμού στο κράτος — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Πρόσβαση στα έγγραφα — Έγγραφα σχετικά με διαδικασία ελέγχου κρατικών ενισχύσεων — Απόρριψη αιτήματος προσβάσεως στα ζητούμενα έγγραφα — Εξαίρεση αντλούμενη από την προστασία των σκοπών των δραστηριοτήτων επιθεωρήσεως, έρευνας και οικονομικού ελέγχου) . . .	19

2017/C 195/26	Υπόθεση T-403/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2017 — JYSK κατά Επιτροπής [Προσφυγή ακυρώσεως — ΕΤΠΑ — Άρθρο 41, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 — Απόφαση να μη χορηγηθεί χρηματοδοτική συνδρομή σε μεγάλο έργο — Επιχείρηση υπεύθυνη για την υλοποίηση του έργου — Απόφαση η οποία δεν την αφορά άμεσα — Απαράδεκτο]	20
2017/C 195/27	Υπόθεση T-622/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2017 — Deere κατά EUIPO (EXHAUST-GARD) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης EXHAUST-GARD — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009 — Δικαιώματα άμυνας — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]	20
2017/C 195/28	Υπόθεση T-681/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2017 — Environmental Manufacturing κατά EUIPO — Société Elmar Wolf (αναπαράσταση κεφαλής λύκου) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο αναπαριστά κεφαλή λύκου — Προγενέστερο διεθνές εικονιστικό σήμα Outils WOLF — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	21
2017/C 195/29	Υπόθεση T-721/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2017 — BASF κατά EUIPO — Enonik Industries (DINCH) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης DINCH — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009]	21
2017/C 195/30	Υπόθεση T-25/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2017 — Haw Par κατά EUIPO — Cosmowell (GELENKGOLD) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης GELENKGOLD — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο αναπαριστά τίγρη — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Ισχύς δεδικασμένου — Περίπτωση όπου το προγενέστερο σήμα έχει αποκτήσει αυξημένο διακριτικό χαρακτήρα μέσω της χρήσεώς του — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Δικαίωμα ακροάσεως — Άρθρο 75, δεύτερη περίοδος του κανονισμού 207/2009 — Σειρά σημάτων)	22
2017/C 195/31	Υπόθεση T-36/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2017 — Enercon κατά EUIPO — Gamesa Eólica (Αποχρώσεις του πράσινου) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο συνίσταται σε φθίνουσες αποχρώσεις του πράσινου χρώματος — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009)	23
2017/C 195/32	Υπόθεση T-97/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2017 — Kasztantowicz κατά EUIPO — Gbb Group (GEOTEK) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης GEOTEK — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Κανόνες 40, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 — Απόδειξη ουσιαστικής χρήσεως του σήματος — Εκπρόδεσμο — Κανόνες 61, παράγραφοι 2 και 3, και κανόνες 65, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 — Κοινοποίηση της ταχθείσας προθεσμίας στον δικαιούχο με τηλεομοιοτυπία — Δεν συντρέχουν περιστάσεις δυνάμενες να θέσουν υπό αμφισβήτηση την έκδοση διαβιβάσεως που προσκόμισε το EUIPO — Άρθρο 78 του κανονισμού 207/2009 — Κανόνες 57 του κανονισμού 2868/95 — Αίτηση εξετάσεως μαρτύρων — Διακριτική ευχέρεια του EUIPO]	23
2017/C 195/33	Υπόθεση T-132/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 2017 — PayPal κατά EUIPO — Hub Culture (VENMO) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης VENMO — Κακή πίστη — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	24

2017/C 195/34	Υπόθεση T-200/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2017 — Gfi PSF κατά Επιτροπής (Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία υποβολής προσφορών — Ανάπτυξη, συντήρηση, εξέλιξη και υπηρεσίες υποστήριξης ιστοτόπων — Απόρριψη προσφοράς υποψηφίου — Προσφορά παραληφθείσα ανοιχτή — Άρθρο 111, παράγραφος 4, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού)	24
2017/C 195/35	Υπόθεση T-224/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 2017 — Messe Friedrichshafen κατά EUIPO — El Corte Inglés (Out Door) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Out Door — Προγενέστερο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — OUTDOOR PRO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 76 του κανονισμού 207/2009]	25
2017/C 195/36	Υπόθεση T-446/16 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2017 — CC κατά Κοινοβουλίου (Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Προκήρυξη διαγωνισμού — Γενικός διαγωνισμός — Σφάλματα στη διαχείριση του πίνακα επιτυχόντων — Εξωσυμβατική ευθύνη — Νέα αποδεικτικά στοιχεία — Υλική ζημία — Ίση μεταχείριση — Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών — Απώλεια ευκαιρίας)	26
2017/C 195/37	Υπόθεση T-569/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2017 — ΟΥ κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Πειθαρχική διαδικασία — Αναστολή της διαδικασίας — Κράτηση επί των αποδοχών — Επίπληξη — Επιστροφή — Άρθρο 24, παράγραφος 4, του παραρτήματος IX του ΚΥΚ)	26
2017/C 195/38	Υπόθεση T-580/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2017 — Azoulay κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι — Αποδοχές — Οικογενειακά επιδόματα — Σχολικό επίδομα — Απόρριψη αίτησης επιστροφής σχολικών εξόδων — Άρθρο 3, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ίση μεταχείριση — Αρχή της χρηστής διοίκησης)	27
2017/C 195/39	Υπόθεση T-588/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2016 — ΗΝ κατά Επιτροπής [Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 1023/2013 — Μεταρρύθμιση του ΚΥΚ — Νέοι κανόνες περί εξελίξεως της σταδιοδρομίας και περί προαγωγών στους βαθμούς AD 13 και AD 14 — Υπάλληλοι με βαθμό AD 12 — Ειδικές ευθύνες — Άρθρο 30, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ — Περίοδος προαγωγών 2014 — Αίτημα κατατάξεως σε τύπο θέσεως «σύμβουλος ή ισοδύναμη θέση» — Παράλειψη απαντήσεως εκ μέρους της ΑΔΑ — Περίοδος προαγωγών 2015 — Νέο αίτημα κατατάξεως σε τύπο θέσεως «σύμβουλος ή ισοδύναμη θέση» — Απόρριψή του από την ΑΔΑ — Επιβεβαιωτικός χαρακτήρας της αρνήσεως κατατάξεως σε τύπο θέσεως «σύμβουλος ή ισοδύναμη θέση» — Τήρηση απαιτήσεων που αφορούν την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία — Απαράδεκτο]	28
2017/C 195/40	Υπόθεση T-381/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2017 — Düll κατά EUIPO — Cognitect (DaToMo) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ακύρωσης — Ανάκληση της αίτησης έκπτωσης — Κατάργηση της δίκης)	28
2017/C 195/41	Υπόθεση T-123/17 R: Διάταξη του αντιπροέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2017 — Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte κατά ACER [Ασφαλιστικά μέτρα — Ενέργεια — Απόφαση του ACER με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση παρεμβάσεως στην υπόθεση A-001-2017 (ενοποιημένο κείμενο) — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος]	29
2017/C 195/42	Υπόθεση T-158/17 R: Διάταξη του Αντιπροέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Απριλίου 2017 — Post Telecom κατά ΕΤΕπ (Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Παροχή υπηρεσιών επικοινωνίας δικτύου μητροπολιτικής περιοχής για τα κτίρια και τα γραφεία του Ομίλου της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων στο Λουξεμβούργο — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζόμενου και ανάθεση της σύμβασεως σε άλλον διαγωνιζόμενο — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)	30
2017/C 195/43	Υπόθεση T-159/17: Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2017 — Claro Sol Cleaning κατά EUIPO — Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972)	30
2017/C 195/44	Υπόθεση T-202/17: Προσφυγή της 31ης Μαρτίου 2017 — Calhau Correia de Paiva κατά Επιτροπής . . .	31

2017/C 195/45	Υπόθεση T-203/17: Προσφυγή-αγωγή της 3ης Απριλίου 2017 — GY κατά Επιτροπής	32
2017/C 195/46	Υπόθεση T-206/17: Προσφυγή της 3ης Απριλίου 2017 — Argus Security Projects κατά Επιτροπής και EUBAM	33
2017/C 195/47	Υπόθεση T-216/17: Προσφυγή της 7ης Απριλίου 2017 — Mabrouk κατά Συμβουλίου	34
2017/C 195/48	Υπόθεση T-222/17: Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2017 — Recylex κ.λπ. κατά Επιτροπής	34
2017/C 195/49	Υπόθεση T-228/17: Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2017 — Zhejiang Jndia Pipeline Industry κατά Επιτροπής	35
2017/C 195/50	Υπόθεση T-229/17: Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2017 — Γερμανία κατά Επιτροπής	37
2017/C 195/51	Υπόθεση T-234/17: Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2017 — Siberian Vodka κατά EUIPO — Friedr. Schwarze (DIAMOND ICE)	38
2017/C 195/52	Υπόθεση T-235/17: Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2017 — Dometic Sweden κατά EUIPO (MOBILE LIVING MADE EASY)	39
2017/C 195/53	Υπόθεση T-238/17: Προσφυγή της 25ης Απριλίου 2017 — Gugler κατά EUIPO — Gugler France (GUGLER)	39
2017/C 195/54	Υπόθεση T-239/17: Προσφυγή της 25ης Απριλίου 2017 — Γερμανία κατά Επιτροπής	40
2017/C 195/55	Υπόθεση T-241/17: Προσφυγή της 25ης Απριλίου 2017 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Επιτροπής . .	41
2017/C 195/56	Υπόθεση T-246/17: Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2017 — Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik κατά EUIPO (Национальный Продукт)	42
2017/C 195/57	Υπόθεση T-247/17: Προσφυγή της 27ης Απριλίου 2017 — Azarov κατά Συμβουλίου	43
2017/C 195/58	Υπόθεση T-250/17: Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2017 — avanti κατά EUIPO (avanti)	43
2017/C 195/59	Υπόθεση T-251/17: Προσφυγή της 28ης Απριλίου 2017 — Robert Bosch κατά EUIPO (Simply. Connected.)	44
2017/C 195/60	Υπόθεση T-252/17: Προσφυγή της 28ης Απριλίου 2017 — Robert Bosch κατά EUIPO (Simply. Connected.)	45
2017/C 195/61	Υπόθεση T-253/17: Προσφυγή της 28ης Απριλίου 2017 — Der Grüne Punkt κατά EUIPO — Halston Properties (Αναπαράσταση κύκλου με δύο βέλη)	45

Διορθωτικά

2017/C 195/62	Διορθωτικό στην ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα για την υπόθεση T-232/16 P (EE C 63 της 27.2.2017)	47
---------------	--	----

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2017/C 195/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 178 της 6.6.2017

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 168 της 29.5.2017

EE C 161 της 22.5.2017

EE C 151 της 15.5.2017

EE C 144 της 8.5.2017

EE C 129 της 24.4.2017

EE C 121 της 18.4.2017

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2017 [αίτηση του Rechtbank Midden-Nederland (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stichting Brein κατά Jack Frederik Wullems, ενεργούντος και με το όνομα Filmspeler

(Υπόθεση C-527/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Πνευματική και βιομηχανική ιδιοκτησία — Οδηγία 2001/29/EK — Εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Παρουσίαση στο κοινό — Έννοια — Πώληση συσκευής αναγνώσεως πολυμέσων — Πρόσθετα (add ons) — Δημοσιοποίηση έργων χωρίς την άδεια του δικαιούχου — Πρόσβαση σε διαδικτυακούς τόπους μεταδόσεως σε συνεχή ροή (streaming) — Άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 5 — Δικαίωμα αναπαραγωγής — Εξαιρέσεις και περιορισμοί — Νόμιμη χρήση]

(2017/C 195/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Midden-Nederland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Stichting Brein

κατά

Jack Frederik Wullems, ενεργούντος και με το όνομα Filmspeler

Διατακτικό

- 1) Η «παρουσίαση στο κοινό», στο πλαίσιο του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, έχει την έννοια ότι καλύπτει την πώληση συσκευής αναγνώσεως πολυμέσων, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, στην οποία έχουν προηγουμένως εγκατασταθεί πρόσθετα διαθέσιμα στο διαδίκτυο και περιέχοντα υπερσυνδέσμους προς ελεύθερα προσβάσιμους στο κοινό ιστότοπους, οι οποίοι παρέχουν στο κοινό πρόσβαση σε έργα προστατευόμενα από το δικαίωμα του δημιουργού χωρίς την άδεια των δικαιούχων τους.
- 2) Οι διατάξεις του άρθρου 5, παράγραφοι 1 και 5, της οδηγίας 2001/29 έχουν την έννοια ότι πράξεις προσωρινής αναπαραγωγής, σε συσκευή αναγνώσεως πολυμέσων όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, έργου προστατευόμενου από το δικαίωμα του δημιουργού και λαμβανόμενου μέσω συνεχούς ροής από ιστότοπο τρίτου, στον οποίο έχει αναρτηθεί το έργο αυτό χωρίς την άδεια του δικαιούχου του, δεν πληρούν τις προϋποθέσεις των εν λόγω διατάξεων της οδηγίας.

⁽¹⁾ EE C 27 της 25.1.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2017 [αίτηση του KecsKeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tibor Farkas κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

(Υπόθεση C-564/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Αυτεπάγγελτη εξέταση λόγου αντλούμενου από παραβίαση του δικαίου της Ένωσης — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου επί των εισροών — Καθεστώς αντιστροφής της επιβαρύνσεως — Άρθρο 199, παράγραφος 1, στοιχείο ζ΄ — Εφαρμογή μόνον στην περίπτωση ακινήτων — Καταβολή αχρεωστήτως του φόρου από τον αποκτώντα τα αγαθά στον πωλητή λόγω εσφαλμένως εκδοθέντος τιμολογίου — Απόφαση της φορολογικής αρχής διαπιστώνουσα φορολογική οφειλή του αποκτώντος τα αγαθά, απορρίπτουσα την καταβολή της ζητηθείσας εκπτώσεως και επιβάλλουσα σε αυτόν φορολογικό πρόστιμο)

(2017/C 195/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

KecsKeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Tibor Farkas

κατά

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 199, παράγραφος 1, στοιχείο ζ΄, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/45/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2010, έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται σε παραδόσεις ακινήτου το οποίο πωλείται από τον οφειλέτη στο πλαίσιο διαδικασίας αναγκαστικής εκποίησης.
- 2) Σε κατάσταση όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, δεν προσκρούει στις διατάξεις της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/45, καθώς και στις αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, της αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας η απώλεια του δικαιώματος εκπτώσεως του φόρου προστιθεμένης αξίας του αποκτώντος αγαθό, τον οποίο αχρεωστήτως κατέβαλε στον πωλητή βάσει τιμολογίου εκδοθέντος σύμφωνα με τους κανόνες του κοινού φορολογικού καθεστώτος του φόρου προστιθεμένης αξίας, ενώ η κρίσιμη πράξη ενέπιπτε στο καθεστώς αντιστροφής της επιβαρύνσεως, αν ο πωλητής απέδωσε τον εν λόγω φόρο στο Δημόσιο. Πάντως, κατά τις αρχές αυτές, εφόσον η επιστροφή, από τον πωλητή στον αποκτώντα το οικείο αγαθό, του εκ λάθους αναγραφέντος στο τιμολόγιο φόρου προστιθεμένης αξίας, καθίσταται αδύνατη ή εξαιρετικώς δυσχερής, ιδίως σε περίπτωση αφερεγγυότητας του πωλητή, ο αποκτών το αγαθό πρέπει να μπορεί να στρέψει την αίτησή του περί επιστροφής ευθέως κατά της φορολογικής αρχής.
- 3) Σε κατάσταση όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, προσκρούει στην αρχή της αναλογικότητας η εκ μέρους των εθνικών φορολογικών αρχών επιβολή σε υποκείμενο στον φόρο, ο οποίος απέκτησε αγαθό του οποίου η παράδοση εμπίπτει στο καθεστώς αντιστροφής της επιβαρύνσεως, φορολογικής κυρώσεως ανερχόμενης στο 50 % του ποσού του φόρου προστιθεμένης αξίας τον οποίο υποχρεούται να καταβάλει στη φορολογική αρχή, όταν η αρχή αυτή δεν υπέστη απώλεια φορολογικών εσόδων και δεν υπάρχουν ενδείξεις φοροδιαφυγής, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ ΕΕ C 90 της 7.3.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2017 [αίτηση του Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Costin Popescu κατά Guvernul României κ.λπ.

(Υπόθεση C-632/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Μεταφορές — Οδικές μεταφορές — Άδεια οδήγησης — Οδηγία 2006/126/ΕΚ — Άρθρο 13, παράγραφος 2 — Έννοια «δικαίωμα οδήγησης που χορηγείται πριν από την 19η Ιανουαρίου 2013» — Εθνική νομοθεσία περί μεταφοράς της οδήγησης στο εσωτερικό δίκαιο — Υποχρέωση αποκτήσεως άδειας οδήγησης που επιβάλλεται στα πρόσωπα που είχαν δικαίωμα οδήγησης μοτοποδηλάτων χωρίς άδεια πριν από την έναρξη ισχύος της νομοθεσίας αυτής)

(2017/C 195/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Înalta Curte de Casație și Justiție

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Costin Popescu

κατά

Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și înmatriculare a vehiculelor

Διατακτικό

Οι διατάξεις της οδηγίας 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης, και ειδικότερα το άρθρο, 13 παράγραφος 2, πρέπει να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, θεσπισθείσα με σκοπό τη μεταφορά της εν λόγω οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, η οποία καταργεί το δικαίωμα οδήγησης μοτοποδηλάτων χωρίς άδεια οδήγησης, η χορήγηση της οποίας εξαρτάται από την επιτυχή συμμετοχή σε δοκιμασίες ή σε εξετάσεις παρόμοιες με εκείνες που απαιτούνται για την οδήγηση άλλων μηχανοκίνητων οχημάτων.

⁽¹⁾ EE C 68 της 22.2.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2017 [αίτηση του Rechtbank Noord-Holland (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stryker EMEA Supply Chain Services BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

(Υπόθεση C-51/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογικές κλάσεις — Κατάταξη εμπορευμάτων — Βίδες ιατρικής εμφυτεύσεως προοριζόμενες να τοποθετηθούν στο ανθρώπινο σώμα για τη θεραπεία καταγμάτων ή την προσάρτηση ειδών προσθετικής — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάση 9021 — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1212/2014 — Κύρος]

(2017/C 195/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Noord-Holland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Stryker EMEA Supply Chain Services BV

κατά

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

Διατακτικό

Η κλάση 9021 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας του κοινού δασμολογίου, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1101/2014 της Επιτροπής, της 16ης Οκτωβρίου 2014, έχει την έννοια ότι εμπίπτουν σε αυτήν βίδες ιατρικής εμφυτεύσεως καθόσον τα προϊόντα αυτά έχουν χαρακτηριστικά που τα διαφοροποιούν από τα συνήθη προϊόντα λόγω της τελειότητάς τους ή της μεγάλης τους ακρίβειας, καθώς και λόγω της μεθόδου κατασκευής και της ιδιαιτερότητας της λειτουργίας τους. Ιδίως το γεγονός ότι βίδες ιατρικής εμφυτεύσεως όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης δεν μπορούν να τοποθετηθούν στο σώμα παρά μόνο με τη βοήθεια ειδικών ιατρικών εργαλείων, και όχι συνήθων εργαλείων, αποτελεί χαρακτηριστικό που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να διακρίνονται οι εν λόγω βίδες ιατρικής εμφυτεύσεως από τα συνήθη προϊόντα.

(¹) EE C 136 της 18.4.2016.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά
Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας**

(Υπόθεση C-142/16) (¹)

**[Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 3 —
Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων — Κατασκευή του σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με
καύση άνθρακα στο Moorbург (Γερμανία) — Ζώνες Natura 2000 στον διάδρομο μεταναστεύσεως του
ποταμού Έλβα, στα ανάντη του σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με καύση άνθρακα —
Εκτίμηση των επιπτώσεων ενός σχεδίου ή έργου σε προστατευόμενο τόπο]**

(2017/C 195/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Hermes και E. Manhaeve)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και J. Möller, επικουρούμενοι από τον W. Ewer, Rechtsanwalt)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, λόγω του ότι δεν προέβη σε ορθή και πλήρη εκτίμηση των επιπτώσεων κατά τη χορήγηση αδειάς για την κατασκευή σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με καύση άνθρακα στο Moorbург, πλησίον του Αμβούργου (Γερμανία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 165 της 10.5.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 6ης Απριλίου 2017 — Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviseleti Egyesület (PITEE) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-464/16) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Αίτηση για πρόσβαση σε έγγραφα της Επιτροπής — Άρνηση — Προσφυγή ακυρώσεως — Άρθρο 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Εκπροσώπηση ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης — Δικηγόρος ο οποίος δεν αποτελεί τρίτο σε σχέση με την προσφεύγουσα — Προδήλως απαράδεκτο της προσφυγής — Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2017/C 195/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviseleti Egyesület (PITEE) (εκπρόσωπος: D. Lazar, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. Krämer και F. Erlbacher)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviseleti Egyesület (PITEE) στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 402 της 31.10.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2017 — Anikó Pint κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-625/16 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα που προέρχονται από την Ουγγρική Κυβέρνηση και αφορούν τη διαδικασία EU Pilot n° 8572/15 [CHAP (2015)00353 και 6874/14/JUST] σχετικώς με μια προβαλλόμενη παράβαση από την Ουγγαρία του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση ανακοινώσεως εγγράφων — Απουσία απάντησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής]

(2017/C 195/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Anikó Pint (εκπρόσωπος: D. Lazar, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η Anikó Pint φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ EE C 112 της 10.4.2017.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Salerno (Ιταλία) στις 31 Οκτωβρίου 2016 — Ποινική διαδικασία κατά Vincenzo D'Andria και Giuseppina D'Andria

(Υπόθεση C-555/16)

(2017/C 195/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Salerno

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Vincenzo D'Andria και Giuseppina D'Andria

Με διάταξη της 4ης Απριλίου 2017 το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) αποφάνθηκε:

- 1) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αποτελεσματικότητας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στις διατάξεις και τις αρχές αυτές εθνική νομοθεσία περί τυχερών παιγνίων, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας προβλέπεται η διενέργεια νέου διαγωνισμού για την παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη εκείνης των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν, λόγω αναδιοργάνωσης του συστήματος η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των παραχωρηθεισών αδειών.
- 2) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά περιοριστικού χαρακτήρα εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας στον κάτοχο αδείας εκμεταλλεύσεως τυχερών παιγνίων επιβάλλεται υποχρέωση δωρεάν μεταβιβάσεως της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων σε περίπτωση παύσεως της δραστηριότητας αυτής λόγω λήξεως της διάρκειας ισχύος της αδείας παραχωρήσεως, εφόσον ο περιορισμός αυτός υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται στην πράξη με τη διάταξη αυτή, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Salerno (Ιταλία) στις 16 Νοεμβρίου 2016 — Ποινική διαδικασία κατά Nicola Turco

(Υπόθεση C-581/16)

(2017/C 195/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Salerno

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Nicola Turco

Με διάταξη της 4ης Απριλίου 2017 το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) αποφάνθηκε:

- 1) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αποτελεσματικότητας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στις διατάξεις και τις αρχές αυτές εθνική νομοθεσία περί τυχερών παιγνίων, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας προβλέπεται η διενέργεια νέου διαγωνισμού για την παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη εκείνης των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν, λόγω αναδιοργάνωσης του συστήματος η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των παραχωρηθεισών αδειών.

- 2) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι ανταβαίνει σε αυτά περιοριστικού χαρακτήρα εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας στον κάτοχο αδείας εκμεταλλεύσεως τυχερών παιγνίων επιβάλλεται υποχρέωση δωρεάν μεταβιβάσεως της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχείρισεως της συλλογής στοιχημάτων σε περίπτωση παύσεως της δραστηριότητας αυτής λόγω λήξεως της διάρκειας ισχύος της αδείας παραχωρήσεως, εφόσον ο περιορισμός αυτός υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται στην πράξη με τη διάταξη αυτή, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Salerno (Ιταλία) στις 16 Νοεμβρίου 2016 — Ποινική διαδικασία κατά Alfonso Consalvo

(Υπόθεση C-582/16)

(2017/C 195/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Salerno

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Alfonso Consalvo

Με διάταξη της 4ης Απριλίου 2017 το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) αποφάνθηκε:

- 1) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αποτελεσματικότητας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στις διατάξεις και τις αρχές αυτές εθνική νομοθεσία περί τυχερών παιγνίων, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας προβλέπεται η διενέργεια νέου διαγωνισμού για την παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη εκείνης των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν, λόγω αναδιοργάνωσης του συστήματος η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των παραχωρηθεισών αδειών.
- 2) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι ανταβαίνει σε αυτά περιοριστικού χαρακτήρα εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας στον κάτοχο αδείας εκμεταλλεύσεως τυχερών παιγνίων επιβάλλεται υποχρέωση δωρεάν μεταβιβάσεως της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχείρισεως της συλλογής στοιχημάτων σε περίπτωση παύσεως της δραστηριότητας αυτής λόγω λήξεως της διάρκειας ισχύος της αδείας παραχωρήσεως, εφόσον ο περιορισμός αυτός υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται στην πράξη με τη διάταξη αυτή, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2016 η Αναστασία-Σουλτάνα Γάκη κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 19 Σεπτεμβρίου 2016 το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στην υπόθεση T-112/16, Γάκη κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-610/16 P)

(2017/C 195/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Αναστασία-Σουλτάνα Γάκη (εκπρόσωπος: G. Keisers, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δέκατο τμήμα), με διάταξη της 6ης Απριλίου 2017, απέρριψε την αίτηση αναρέσεως και καταδίκασε την ανααιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 19 Ιανουαρίου 2017 — Novartis Farma SpA κατά Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Υπόθεση C-29/17)

(2017/C 195/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Novartis Farma SpA

Αναερσιβλητή: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείουν οι διατάξεις της οδηγίας 2001/83/EK ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικά, και ειδικότερα τα άρθρα της 5 και 6, σε συνδυασμό με τη δεύτερη αιτιολογική της σκέψη, την εφαρμογή εθνικού νόμου (άρθρο 1, παράγραφος 4 bis, της προαναφερθείσας πράξεως νομοθετικού περιεχομένου) ο οποίος, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος συγκρατήσεως των δαπανών, ενθαρρύνει, μέσω της εγγραφής της στον κατάλογο των φαρμάκων για τα οποία η δαπάνη αποδίδεται από το Servizio Sanitario Nazionale (εθνικό σύστημα υγείας), τη χρήση φαρμάκου εκτός της εγκεκριμένης θεραπευτικής ενδείξεως, για όλους τους ασθενείς, ανεξαρτήτως των θεραπευτικών αναγκών κάθε ασθενούς και παρά την ύπαρξη και τη διαθεσιμότητα στην αγορά εγκεκριμένων φαρμάκων για τη συγκεκριμένη θεραπευτική ένδειξη;
- 2) Έχει το άρθρο 3, σημείο 1, της οδηγίας 2001/83/EK (γαλινικά σκευάσματα εκτός φαρμακοποιίας) εφαρμογή στην περίπτωση κατά την οποία η παρασκευή του φαρμακευτικού προϊόντος, μολονότι λαμβάνει χώρα στο φαρμακείο βάσει ιατρικής συνταγής που προορίζεται για συγκεκριμένο ασθενή, πραγματοποιείται όμως με τυποποιημένο, πανομοιότυπο και επαναλαμβανόμενο τρόπο, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ειδικές ανάγκες του συγκεκριμένου ασθενούς, το δε προϊόν παραδίδεται στη νοσοκομειακή δομή και όχι στον ασθενή (δεδομένου ότι το φάρμακο έχει ταξινομηθεί στην κατηγορία H-OSP) και μάλιστα χρησιμοποιείται σε δομή χωριστή από εκείνη στην οποία έγινε η συσκευασία του;
- 3) Μήπως οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικά, και ειδικότερα τα άρθρα του 3, 25 και 26 και το παράρτημά του, με τις οποίες παρέχεται στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων (EMA) αποκλειστική αρμοδιότητα να αξιολογεί την ποιότητα, την ασφάλεια και την αποτελεσματικότητα των φαρμάκων που έχουν ως θεραπευτική ένδειξη την αντιμετώπιση ογκολογικών παθήσεων, τόσο κατά τη διαδικασία χορηγήσεως άδειας κυκλοφορίας (υποχρεωτική κεντρική διαδικασία) όσο και για την παρακολούθηση και τον συντονισμό των ενεργειών φαρμακοεπαγρυπνήσεως μετά τη διάθεση του φαρμάκου στην αγορά, αποκλείουν την εφαρμογή εθνικού νόμου ο οποίος παρέχει στην εθνική ρυθμιστική αρχή (στην AIFA) την αρμοδιότητα να λαμβάνει αποφάσεις ως προς την ασφάλεια των φαρμάκων σε σχέση με μη προβλεπόμενη χρήση τους, η αδειοδότηση των οποίων εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, βάσει των τεχνικών και επιστημονικών εκτιμήσεων του EMA;
- 4) Αποκλείουν οι διατάξεις της οδηγίας 89/105/ΕΟΚ ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικά, και ειδικότερα το άρθρο της 1, παράγραφος 3, την εφαρμογή εθνικού νόμου ο οποίος παρέχει στο κράτος μέλος, στο πλαίσιο των αποφάσεών του ως προς τη δυνατότητα αποδόσεως των δαπανών υγείας στις οποίες υποβλήθηκε ο ασφαλισμένος, τη δυνατότητα να προβλέπει την απόδοση του κόστους για φάρμακο που χρησιμοποιείται εκτός των θεραπευτικών ενδείξεων οι οποίες καθορίζονται στην άδεια κυκλοφορίας που χορηγήθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ή από εξειδικευμένη ευρωπαϊκή υπηρεσία, κατόπιν κεντρικής διαδικασίας αξιολογήσεως, χωρίς να πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 3 και 5 της οδηγίας 2001/83/EK;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορηγήσεως άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ L 136, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και την κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας (ΕΕ L 40, σ. 8).

**Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corte costituzionale (Ιταλία)
στις 26 Ιανουαρίου 2017 — Ποινικές διαδικασίες κατά: M.A.S., M.B.**

(Υπόθεση C-42/17)

(2017/C 195/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte costituzionale

Ποινικές διαδικασίες κατά:

M.A.S., M.B.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 325, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει στον ποινικό δικαστή να μην εφαρμόσει εθνική νομοθεσία περί παραγραφής η οποία εμποδίζει, σε σημαντικό αριθμό περιπτώσεων, την καταστολή σοβαρών πράξεων απάτης που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης, ήτοι προβλέπει βραχύτερη προθεσμία παραγραφής για τις απάτες που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης από εκείνη την οποία προβλέπει για τις απάτες που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα του κράτους, ακόμη και αν η εν λόγω μη εφαρμογή στερείται επαρκώς καθορισμένης νομικής βάσεως;
- 2) Πρέπει το άρθρο 325, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει στον ποινικό δικαστή να μην εφαρμόσει εθνική νομοθεσία περί παραγραφής η οποία εμποδίζει, σε σημαντικό αριθμό περιπτώσεων, την καταστολή σοβαρών πράξεων απάτης που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης, ήτοι προβλέπει βραχύτερη προθεσμία παραγραφής για τις απάτες που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης από εκείνη την οποία προβλέπει για τις απάτες που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα του κράτους, ακόμη και αν στην έννομη τάξη του κράτους μέλους η παραγραφή εμπίπτει στο ουσιαστικό ποινικό δίκαιο και υπόκειται στην αρχή της νομιμότητας;
- 3) Πρέπει η απόφαση που το τμήμα μείζονος συνθέσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε στις 8 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση Taricco, C-105/14, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει στον ποινικό δικαστή να μην εφαρμόσει εθνική νομοθεσία περί παραγραφής η οποία εμποδίζει, σε σημαντικό αριθμό περιπτώσεων, την καταστολή σοβαρών πράξεων απάτης που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης, ήτοι προβλέπει βραχύτερη προθεσμία παραγραφής για τις απάτες που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης από εκείνη την οποία προβλέπει για τις απάτες που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα του κράτους, ακόμη και αν η εν λόγω μη εφαρμογή αντιβαίνει στις υπέρτατες αρχές της συνταγματικής τάξεως του κράτους μέλους ή στα αναπαλλοτρίωτα δικαιώματα του ανθρώπου που αναγνωρίζονται στο Σύνταγμα του κράτους μέλους;

**Αναίρεση που άσκησε στις 23 Φεβρουαρίου 2017 η Verus Eood κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το
Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 7 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση T-82/14, Copernicus-Trademarks
κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης**

(Υπόθεση C-101/17 P)

(2017/C 195/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Μετέχοντες στη διαδικασία

Αναρρεσείουσα: Verus Eood (εκπρόσωπος: C. Pfitzer, δικηγόρος)

Λοιποί διάδικοι στην αναρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Maquet

Αιτήματα

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει καθ' ολοκληρίαν την απόφαση T 82/14·

επικουρικώς: να ανατρέψει την απόφαση T-82/14 και, λόγω παραπονήσεως στην απόφαση των πραγματικών περιστατικών, να παραπέμψει την υπόθεση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο.

— Να καταδικάσει τους καθών στα δικαστικά έξοδα όλων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς της, η αναιρεσείουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

- 1) Παράβαση του κανονισμού 207/2009, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 ⁽¹⁾, ιδίως του άρθρου 52 του κανονισμού για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (κανονισμού για το κοινοτικό σήμα)
- 2) Παράβαση του κανονισμού 207/2009, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, ιδίως του άρθρου 75 του κανονισμού για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (κανονισμού για το κοινοτικό σήμα)
- 3) Παράβαση του κανονισμού 207/2009, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, ιδίως του άρθρου 76 του κανονισμού για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (κανονισμού για το κοινοτικό σήμα)
- 4) Παράβαση της νομολογίας του ΔΕΕ επί της «κακόπιστης υποβολής αιτήσεως για καταχώριση σήματος»
- 5) Προσβολή «του καταλόγου των θεμελιωδών δικαιωμάτων» του ΔΕΕ
- 6) Προσβολή του διεθνούς δικαίου, ήτοι της συμβάσεως των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας
- 7) Προσβολή του διεθνούς δικαίου, ήτοι της συμφωνίας TRIPS (συμφωνίας σχετικά με τις εμπορικές πτυχές των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας)
- 8) Παράβαση του άρθρου 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- 9) Παράβαση του άρθρου 17, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- 10) Παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- 11) Παράβαση του άρθρου 17 της «Οικουμενικής Διακηρύξεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του 1948»
- 12) Παραβίαση της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (ΕΔΔΑ) και των συναφών πρόσθετων πρωτοκόλλων, ιδίως του άρθρου 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 1
- 13) Παράβαση του άρθρου 6 ΕΔΔΑ — Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, ιδίως σε σχέση με ψευδείς, μη ευσταθούσες διαπιστώσεις πραγματικών περιστατικών, με εικασίες, με ανυπόστατες κατηγορίες, με εξυβρίσεις, συκοφαντίες, δυσφημίσεις

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Ισπανία) στις 21 Μαρτίου 2017 — José Luis Cabana Carballo κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) και Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Υπόθεση C-141/17)

(2017/C 195/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: José Luis Cabana Carballo

Εφεσίβλητοι: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) και Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 53, παράγραφος 3, στοιχείο α' και δ', του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 ⁽¹⁾ την έννοια ότι συνιστά μία από τις αντίθετες διατάξεις στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 5, και ως εκ τούτου, εφαρμόζεται αντί του άρθρου 5, στοιχείο β';
- 2) Έχει το άρθρο 53, παράγραφος 3, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού την έννοια ότι ισπανική κανονιστική ρύθμιση περί χορηγήσεως συμπληρώματος 20 % επί της συντάξεως λόγω ολικής μόνιμου ανικανότητας για την άσκηση του συνήθους επαγγέλματος συνιστά νομοθετική ρύθμιση προβλέπουσα τον συνυπολογισμό των παροχών ή των εισοδημάτων που αποκτήθηκαν στο εξωτερικό;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, προσκρούει στον εν λόγω κοινοτικό κανόνα δικαίου ισπανική διοικητική και δικαστική πρακτική κατά την οποία αναστέλλεται η χορήγηση του συμπληρώματος του 20 % επί της συντάξεως λόγω ολικής μόνιμου ανικανότητας για την άσκηση συνήθους επαγγέλματος οσάκις ο δικαιούχος λαμβάνει σύνταξη από άλλο κράτος μέλος;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, προσκρούει στο άρθρο 53, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του προαναφερθέντος κανονισμού ομοίως και η αναστολή χορηγήσεως του μέρους εκείνου του συμπληρώματος του 20 % που περιλαμβάνεται στη σύνταξη λόγω ολικής μόνιμου ανικανότητας για την άσκηση του συνήθους επαγγέλματος το οποίο υπερβαίνει το ποσό της χορηγούμενης από άλλο κράτος μέλος συντάξεως;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2004, L 166, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Μαρτίου 2017 η Internacional de Productos Metálicos, S.A. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 25 Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση T-217/16, Internacional de productos metálicos κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-145/17 P)

(2017/C 195/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Internacional de Productos Metálicos, S.A. (εκπρόσωποι: C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente και A. Monreal Lasheras, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει τη διάταξη που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 25 Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση T-217/16·
- να αναπέμψει την εν λόγω υπόθεση T-217/16 στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί του προβλεπόμενου στο άρθρο 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/278 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2016, χρονικού περιορισμού·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αντλείται από την ύπαρξη ενεργητικής νομιμοποίησης για την άσκηση της προσφυγής ακυρώσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Γενικό Δικαστήριο) κατά του κανονισμού 2016/278 ⁽¹⁾, στο μέτρο που εκτιμάται ότι πληρούνται για την αναιρεσείουσα οι προϋποθέσεις του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Όπως γνωρίζει το Δικαστήριο, οι εν λόγω προϋποθέσεις είναι οι εξής: i) άμεσος και ατομικός επηρεασμός από την προσβαλλόμενη πράξη ή ii) άμεσος επηρεασμός από κανονιστικές πράξεις που δεν περιλαμβάνουν εκτελεστικά μέτρα.

Όσον αφορά τον **άμεσο και ατομικό επηρεασμό από την προσβαλλόμενη πράξη**, η αναιρεσείουσα εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αμφισβητεί τον **άμεσο επηρεασμό** αυτής. Από την άλλη πλευρά, όσον αφορά τον **ατομικό επηρεασμό**, αυτός υφίσταται για την IPM, δεδομένου ότι ο επίμαχος κανονισμός αφορά κάθε εισαγωγέα ο οποίος περιέλαβε στα ενιαία διοικητικά έγγραφα ονοματολογία ή κωδικούς TARIC σχετικούς με τα προϊόντα στα οποία επιβλήθηκαν οι δασμοί αντιντάμπινγκ, στις χρήσεις από το 2009 (έναρξη της ισχύος του κανονισμού 91/2009) έως και το 2016 (έναρξη της ισχύος του κανονισμού 2016/278). Επομένως, οι εν λόγω εισαγωγείς αποτελούν «περιορισμένο κύκλο επιχειρηματιών», δεδομένου ότι ο περιορισμός των αποτελεσμάτων της καταργήσεως των δασμών αντιντάμπινγκ τούς θίγει με συγκεκριμένο και ειδικό τρόπο.

Εξάλλου, όσον αφορά τον **άμεσο επηρεασμό από κανονιστικές πράξεις που δεν περιλαμβάνουν εκτελεστικά μέτρα**, η ανάλυση επικεντρώνεται στη διαπίστωση της ανυπαρξίας εκτελεστικών πράξεων στον κανονισμό 2016/278. Ούτως εχόντων των πραγμάτων, οι εκκαθαρίσεις δασμών τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο μνημονεύει ως εκτελεστικές πράξεις του κανονισμού δεν είναι τέτοιες φύσεως, δεδομένου ότι οι μόνες εκκαθαρίσεις που εισέπραξε η αναιρεσείουσα ήταν οι προκύπτουσες από τα προβλεπόμενα στον κανονισμό 91/2009 ⁽²⁾, ενώ δεν εισέπραξε σε καμία περίπτωση εκκαθαρίσεις προκύπτουσες από τα προβλεπόμενα στον προσβαλλόμενο κανονισμό (κανονισμός 2016/278). Τούτο αποδεικνύεται από το γεγονός ότι οι εκκαθαρίσεις που κατέβαλε η ισπανική φορολογική αρχή στην IPM αποφασίστηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του προσβαλλόμενου κανονισμού.

Συνεπώς, το προσβαλλόμενο άρθρο 2 αποτελεί αυτοτελή κανόνα ο οποίος δεν χρειάζεται καμία μεταγενέστερη πράξη για να παραγάγει έννομα αποτελέσματα από την ημερομηνία έναρξής του ισχύος του, δεδομένου ότι περιορίζεται στην κατάργηση ορισμένων δασμών αντιντάμπινγκ λόγω της μη συμβατότητάς τους με τη συμφωνία αντιντάμπινγκ και τη ΓΑΤΤ.

Επιπλέον, ο κανονισμός επιβάλλει υποχρέωση παραλείψεως –περιέχει διαταγή προς την Ισπανία να μην εκδώσει άλλη πράξη περί εισπράξεως δασμών αντιντάμπινγκ– και, επομένως, απαγορεύει την έκδοση κάθε φορολογικής πράξεως κατά της οποίας θα μπορούσε να ασκηθεί εθνική προσφυγή, με αποτέλεσμα η άσκηση προσφυγής ακυρώσεως να είναι το μόνο μέσο που διέθετε η IPM για να προσβάλει το άρθρο 2 του κανονισμού 2016/278.

Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, η αναιρεσείουσα εκτιμά ότι δεν χωρεί αμφιβολία ότι η IPM νομιμοποιείται, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως κατά του άρθρου 2 του κανονισμού 2016/278, δεδομένου ότι ο εν λόγω κανονισμός δεν περιέχει, εκ φύσεως και βάσει του περιεχομένου του, κανένα εκτελεστικό μέτρο.

2. Ως δεύτερο λόγο αναιρέσεως η αναιρεσείουσα προβάλλει το αίτημα που υπέβαλε στο Γενικό Δικαστήριο για την **αναγνώριση της αναδρομικής εφαρμογής των αποτελεσμάτων του άρθρου 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού**. Συναφώς, εν αντιθέσει προς την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, στην οποία εκδίδεται ότι δεν είναι αρμόδιο να κηρύξει την αναδρομική ισχύ του άρθρου 1 του κανονισμού, η αναιρεσείουσα εκτιμά ότι κάτι τέτοιο αποτελεί αναγκαία συνέπεια της ακυρώσεως του άρθρου 2 του κανονισμού, δεδομένου ότι το εν λόγω άρθρο καθορίζει τον χρονικό περιορισμό, του οποίου την καταλληλότητα αφορούσε η προσφυγή ακυρώσεως που κρίθηκε απαράδεκτη. Επομένως, το αίτημα κηρύξεως της αναδρομικής ισχύος του άρθρου 1 του κανονισμού που υπέβαλε η αναιρεσείουσα είναι απολύτως παραδεκτό, στο μέτρο που θα γινόταν εμμέσως δεκτό κατόπιν της κηρύξεως της ακυρότητας του άρθρου 2 του κανονισμού.

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/278 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2016, για την κατάργηση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, όπως επεκτάθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που αποστέλλονται από τη Μαλαισία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Μαλαισίας είτε όχι (ΕΕ 2016, L 52, σ. 24).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 91/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2009, L 29, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Λεττονία) στις 27 Μαρτίου 2017 — SIA «E LATS»

(Υπόθεση C-154/17)

(2017/C 195/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: SIA «E LATS»

Ανααιρεσίβλητη: Valsts ieņēmumu dienests

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 311, παράγραφος 1, σημείο 1, της οδηγίας 2006/112/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, υπό την έννοια ότι είναι δυνατόν να θεωρηθούν μεταχειρισμένα αγαθά τα αντικείμενα εκείνα που αγοράστηκαν από μεταπωλητή, τα οποία περιέχουν πολύτιμα μέταλλα ή πολύτιμους λίθους (όπως στην υπό κρίση περίπτωση) και τα οποία μεταπωλούνται κυρίως προκειμένου να εξαχθούν τα πολύτιμα μέταλλα ή οι πολύτιμοι λίθοι που υπάρχουν σε αυτά;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, προκειμένου να περιοριστεί η εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος, έχει σημασία να γνωρίζει ο μεταπωλητής τον σκοπό των αγοραστών να εξαγάγουν τα πολύτιμα μέταλλα ή τους πολύτιμους λίθους που υπάρχουν στα μεταχειρισμένα αγαθά, ή έχουν σημασία τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά της συναλλαγής (ποσότητα των προϊόντων, νομικό καθεστώς του αντισυμβαλλόμενου στη συναλλαγή κ.λπ.);

⁽¹⁾ EE L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 3 Απριλίου 2017 — Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino κατά Administración del Estado

(Υπόθεση C-169/17)

(2017/C 195/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino

Καθού: Administración del Estado

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 34 και 35 ΣΛΕΕ την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική διάταξη όπως το άρθρο 8, παράγραφος 1, του βασιλικού διατάγματος 4/2014, της 10ης Ιανουαρίου, για την έγκριση προτύπων ποιότητας για το κρέας, το ζαμπόν, τη σπάλα και την πανσέτα ιβηρικού χοίρου, σύμφωνα με την οποία, για τη χρήση του όρου «ιβηρικό» για τα προϊόντα τα οποία παρασκευάζονται ή διατίθενται στην αγορά εντός Ισπανίας, επιβάλλεται στους εκτροφείς χοίρων ιβηρικής φυλής σε συστήματα εντατικής εκτροφής (χοίρων) υποχρέωση αύξησεως της ελάχιστης επιφάνειας του συνολικού ελεύθερου χώρου δαπέδου ανά ζώο με ζωντανό βάρος άνω των 110 κιλών σε 2 τετραγωνικά μέτρα, παρότι –στην περίπτωση αυτή– σκοπός της διατάξεως είναι η βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων στα οποία αναφέρεται η διάταξη;

- 2) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2008/120/ΕΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τους στοιχειώδεις κανόνες για την προστασία των χοίρων⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 12 της ίδιας οδηγίας, την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική διάταξη, όπως το άρθρο 8, παράγραφος 1, του βασιλικού διατάγματος 4/2014, της 10ης Ιανουαρίου, για την έγκριση προτύπων ποιότητας για το κρέας, το ζαμπόν, τη σπάλα και την πανσέτα ιβηρικού χοίρου, σύμφωνα με την οποία, για τη χρήση του όρου «ιβηρικό» για τα προϊόντα τα οποία παρασκευάζονται ή διατίθενται στην αγορά εντός Ισπανίας, επιβάλλεται στους εκτροφείς χοίρων ιβηρικής φυλής σε συστήματα εντατικής εκτροφής (χοίρων) υποχρέωση αυξήσεως της ελάχιστης επιφάνειας του συνολικού ελεύθερου χώρου δαπέδου ανά ζώο με ζωντανό βάρος άνω των 110 κιλών σε 2 τετραγωνικά μέτρα, παρότι σκοπός της εθνικής διατάξεως είναι η βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων και όχι ειδικώς η ενίσχυση της προστασίας των χοίρων;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, έχει το άρθρο 12 της οδηγίας [2008/120/ΕΚ], σε συνδυασμό με τα άρθρα 34 και 35 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι αντιτίθεται σε διάταξη, όπως το άρθρο 8, παράγραφος 1, του βασιλικού διατάγματος 4/2014, η οποία απαιτεί από τους παραγωγούς άλλων κρατών μελών, με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων τα οποία παρασκευάζονται ή διατίθενται στην αγορά εντός Ισπανίας –και όχι την ενίσχυση της προστασίας των χοίρων–, την πλήρωση των ιδίων προϋποθέσεων εκτροφής ζώων που ισχύουν για τους Ισπανούς παραγωγούς ώστε τα προερχόμενα από τους χοίρους τους προϊόντα να μπορούν να λάβουν τις ονομασίες πωλήσεως τις οποίες προβλέπει το εν λόγω βασιλικό διάταγμα;

- 3) Έχουν τα άρθρα 34 και 35 ΣΛΕΕ την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική διάταξη, όπως το άρθρο 8, παράγραφος 2, του βασιλικού διατάγματος 4/2014, της 10ης Ιανουαρίου, για την έγκριση προτύπων ποιότητας για το κρέας, το ζαμπόν, τη σπάλα και την πανσέτα ιβηρικού χοίρου, η οποία, με σκοπό τη βελτίωση της [ποιότητας] των εν λόγω προϊόντων, προβλέπει ότι η ελάχιστη ηλικία σφαγής είναι 10 μήνες για τους χοίρους από τους οποίους προέρχονται τα παρασκευαζόμενα προϊόντα κατηγορίας «de cebo»;

⁽¹⁾ ΕΕ 2009, L 47, σ. 5.

Προσφυγή της 7ης Απριλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-181/17)

(2017/C 195/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Hottiaux και J. Rius)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει, σύμφωνα με το άρθρο 258 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, θεσπίζοντας έναν ελάχιστο αριθμό οχημάτων [που πρέπει να διαθέτουν οι εταιρίες] για τη λήψη άδειας διενέργειας δημοσίων μεταφορών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3 και 5, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1071/2009 περί της προσβάσεως στο επάγγελμα του μεταφορέα·
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση την οποία υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά του Βασιλείου της Ισπανίας έχει ως αντικείμενο την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 1071/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων όσον αφορά τους όρους που πρέπει να πληρούνται για την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα και για την κατάργηση της οδηγίας 96/26/ΕΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, επιβάλλοντας ως προϋπόθεση για τη λήψη άδειας διενέργειας δημοσίων μεταφορών να διαθέτουν οι εταιρίες τουλάχιστον τρία οχήματα, το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, και του άρθρου 5, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ 2009, L 300, σ. 51.

Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας**(Υπόθεση C-205/17)**

(2017/C 195/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Manhaeve και E. Sanfrutos Cano)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 14ης Απριλίου 2011, Επιτροπή κατά Ισπανίας (C-343/10, ECLI:EU:C:2011:260), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ·
- να υποχρεώσει το Βασίλειο της Ισπανίας να καταβάλει στην Επιτροπή χρηματική ποινή ύψους 171 217,2 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης της εκτέλεσης της αποφάσεως της 14ης Απριλίου 2011, Επιτροπή κατά Ισπανίας (C-343/10, ECLI:EU:C:2011:260), από την ημέρα εκδόσεως της αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση έως την ημέρα εκτέλεσης της αποφάσεως που εκδόθηκε στην υπόθεση C-343/10·
- να υποχρεώσει το Βασίλειο της Ισπανίας να καταβάλει στην Επιτροπή ημερήσιο κατ' αποκοπήν ποσό 19 303,9 ευρώ, από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως της 14ης Απριλίου 2011, Επιτροπή κατά Ισπανίας (C-343/10, ECLI:EU:C:2011:260), έως την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση ή έως την ημερομηνία της πλήρους εκτέλεσης της αποφάσεως που εκδόθηκε στην υπόθεση C-343/10, εάν αυτή χωρήσει νωρίτερα·
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας δεν έλαβε όλα τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου όσον αφορά την απουσία δικτύων αποχετεύσεως αστικών λυμάτων στον οικισμό Valle de Güümar, σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 91/271 ⁽¹⁾, και την απουσία επεξεργασίας των αστικών λυμάτων στους οικισμούς Alhurín el Grande, Barbate, Isla Cristina, Matalascañas, Tarifa, Valle de Güümar, Peníscola, Aguiño-Carreira-Ribeira, Estepona (San Pedro de Alcántara), Coín, Nerja, Gijón-Este, Noreste (Valle Guerra), Benicarló, Teulada-Moraira, Vigo και Santiago, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 3, και ενδεχομένως το άρθρο 4, παράγραφος 4, της οδηγίας 91/271.

⁽¹⁾ Οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ 1991, L 135, σ. 40).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2017 — Green Source Poland κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-512/14) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — ΕΤΠΑ — Άρθρο 41, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 — Άρνηση χορηγήσεως χρηματοδοτικής συνεισφοράς σε μεγάλο έργο — Αρμόδια επιχείρηση για την εκτέλεση του έργου — Πράξη που δεν αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο]

(2017/C 195/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Green Source Poland sp. z o.o. (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωποι: M. Merola και L. Armati)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς από την M. Clausen και τον B.-R. Killmann, στη συνέχεια από τους B.-R. Killmann και R. Lyal)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2014) 2289 τελικό της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2014, περί αρνήσεως χορηγήσεως χρηματοδοτικής συνεισφοράς εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) για το μεγάλο έργο «Αγορά και εφαρμογή καινοτόμου τεχνολογίας παρασκευής βιοσυστατικών για την παραγωγή βιοκαυσίμων», το οποίο αποτελεί τμήμα του επιχειρησιακού προγράμματος «Καινοτόμος Οικονομία» για τις διαρθρωτικές παρεμβάσεις στο πλαίσιο του στόχου «Σύγκλιση» στην Πολωνία.

Διατακτικό

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η Green Source Poland sp. z o.o. φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 395 της 10.11.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2017 — Meta Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-744/14) ⁽¹⁾

[Ρήτρα διατησίας — Συμβάσεις επιδοτήσεως συναφθείσες στο πλαίσιο του έκτου προγράμματος-πλαισίου για δράσεις έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2002-2006) — Συμβάσεις επιδοτήσεως συναφθείσες στο πλαίσιο του προγράμματος-πλαισίου για την καινοτομία και την ανταγωνιστικότητα (2007-2013) — Επιστροφή των καταβληθέντων ποσών — Υπόλοιπο προς καταβολή εκ του συνολικού ποσού των χρηματοδοτικών συνδρομών που χορηγήθηκαν στην προσφεύγουσα-ενάγουσα — Επιλέξιμες δαπάνες — Συμβατική ευθύνη]

(2017/C 195/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Meta Group Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Bartolini και A. Formica, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Recchia και R. Lyal)

Αντικείμενο

Αίτημα, βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή δεν εκπλήρωσε τις συνιστάμενες σε χρηματική οφειλή υποχρεώσεις της από πλείονες συμβάσεις επιδοτήσεως που σύναψε με την προσφεύγουσα-ενάγουσα στο πλαίσιο του έκτου προγράμματος-πλαisiού της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για δράσεις έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης, με σκοπό τη συμβολή στη δημιουργία του ευρωπαϊκού χώρου έρευνας και καινοτομίας (2002-2006), και του προγράμματος-πλαisiού για την καινοτομία και την ανταγωνιστικότητα (2007-2013), να διαπιστωθεί ο παράνομος χαρακτήρας των συμψηφισμών στους οποίους προέβη η Επιτροπή επί των αξιώσεων που προβάλλει η προσφεύγουσα-ενάγουσα και να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα τα χρηματικά ποσά που της οφείλονται βάσει των εν λόγω συμβάσεων επιδοτήσεως, προσαυξημένα με τόκους υπερημερίας και λαμβανομένης υπόψη της μεταβολής της αξίας του νομίσματος, και να αποκαταστήσει τη ζημία που διατείνεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τη Meta Group Srl στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 462 της 22.12.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2017 — Gameart κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-264/15) (¹)

[Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα σχετικά με διαδικασία λόγω παραβάσεως — Έγγραφα καταρτισθέντα από κράτος μέλος — Αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα παραυθυνόμενη στο κράτος μέλος — Διαβίβαση της αιτήσεως προσβάσεως στην Επιτροπή — Άρνηση παροχής προσβάσεως — Αρμοδιότητα της Επιτροπής — Έγγραφο προερχόμενο από θεσμικό όργανο — Άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001]

(2017/C 195/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gameart sp. z o.o. (Bielsko-Biała, Πολωνία) (εκπρόσωπος: P. Hoffman, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Hottiaux, A. Buchet και M. Κωνσταντινίδης)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna, M. Kamejsza και M. Pawlicka), Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: D. Warin και A. Pospíšilová Padowska) και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς J.-B. Laignelot, K. Pleśniak και E. Rebasti, στη συνέχεια J.-B. Laignelot και E. Rebasti)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 18ης Φεβρουαρίου 2015, καθόσον με αυτήν απορρίφθηκε η αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα που έχει καταρτίσει η Δημοκρατία της Πολωνίας, η οποία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή από τη Δημοκρατία της Πολωνίας δυνάμει του άρθρου 5, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Φεβρουαρίου 2015, καθόσον η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση προσβάσεως στα καταρτισθέντα από τη Δημοκρατία της Πολωνίας έγγραφα που της είχε διαβιβάσει από το εν λόγω κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 5, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 254 της 3.8.2015.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2017 — Germanwings κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-375/15) (¹)**

**(Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση υπέρ αεροπορικής εταιρίας που χρησιμοποιεί τον αερολιμένα του
Zweibrücken — Πλεονέκτημα — Δυνατότητα καταλογισμού στο κράτος — Υποχρέωση
αιτιολογήσεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Πρόσβαση στα έγγραφα — Έγγραφα σχετικά με
διαδικασία ελέγχου κρατικών ενισχύσεων — Απόρριψη αιτήματος προσβάσεως στα ζητούμενα
έγγραφα — Εξαίρεση αντλούμενη από την προστασία των σκοπών των δραστηριοτήτων
επιθεωρήσεως, έρευνας και οικονομικού ελέγχου)**

(2017/C 195/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Germanwings GmbH (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Martin-Ehlers, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Buchet, T. Maxian Rusche, R. Sauer και K. Herrman, στη συνέχεια A. Buchet, T. Rusche, K. Herrman και S. Noë)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, τη μερική ακύρωση της αποφάσεως (ΕΕ) 2016/152 της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.27339 (12/C) (πρώην 11/NN) την οποία χορήγησε η Γερμανία στον αερολιμένα Zweibrücken και στις αεροπορικές εταιρίες που χρησιμοποιούν τον αερολιμένα (ΕΕ 2016, L 34, σ. 68), και, αφετέρου, την ακύρωση της αποφάσεως GESTDEM 2015/1288 της Επιτροπής, της 11ης Μαΐου 2015, περί απορρίψεως του αιτήματος μερικής προσβάσεως στον διοικητικό φάκελο που αφορά τη διαδικασία κρατικών ενισχύσεων SA.27339.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 1, παράγραφος 2, κατά το μέρος που αφορά την πρώτη συμφωνία που συνήφθη μεταξύ της Flughafen Zweibrücken GmbH και της Germanwings GmbH, καθώς και το άρθρο 3, παράγραφος 4, στοιχείο ε', της αποφάσεως (ΕΕ) 2016/152 της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.27339 (12/C) (πρώην 11/NN) την οποία χορήγησε η Γερμανία στον αερολιμένα Zweibrücken και στις αεροπορικές εταιρίες που χρησιμοποιούν τον αερολιμένα (ΕΕ 2016, L 34, σ. 68).
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, τα τρία τέταρτα των εξόδων της Germanwings.
- 4) Η Germanwings φέρει το ένα τέταρτο των δικαστικών εξόδων της.

(¹) EE C 337 της 12.10.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2017 — JYSK κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-403/15) ⁽¹⁾**[Προσφυγή ακυρώσεως — ΕΤΠΑ — Άρθρο 41, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 — Απόφαση να μη χορηγηθεί χρηματοδοτική συνδρομή σε μεγάλο έργο — Επιχείρηση υπεύθυνη για την υλοποίηση του έργου — Απόφαση η οποία δεν την αφορά άμεσα — Απαράδεκτο]**

(2017/C 195/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: JYSK sp. z o.o. (Radomsko, Πολωνία) (εκπρόσωπος: H. Sønderby Christensen, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς R. Lyal, B.-R. Killmann και M. Clausen, στη συνέχεια R. Lyal και B.-R. Killmann)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2015) 3228 της Επιτροπής, της 11ης Μαΐου 2015, για μη χορήγηση χρηματοδοτικής συνδρομής από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) στο μεγάλο έργο «Ευρωπαϊκό κοινό κέντρο εξυπηρέτησης — Έξυπνο σύστημα διαχείρισης εφοδιαστικής αλυσίδας», στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος «Καινοτόμος Οικονομία», το οποίο εκπόνησε η Δημοκρατία της Πολωνίας για την προγραμματική περίοδο 2007-2013.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η JYSK sp. z o.o. φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ EE C 311 της 21.9.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2017 — Deere κατά EUIPO (EXHAUST-GARD)(Υπόθεση T-622/15) ⁽¹⁾**[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης EXHAUST-GARD — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009 — Δικαιώματα άμυνας — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]**

(2017/C 195/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deere & Company (Wilmington, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής) (εκπρόσωποι: αρχικώς N. Weber και T. Heitmann, στη συνέχεια, N. Weber, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: H. Kunz)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Σεπτεμβρίου 2015 (υπόθεση R 196/2014-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου EXHAUST-GARD ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Deere & Company* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 7 της 11.1.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2017 — Environmental Manufacturing κατά EUIPO — Société Elmar Wolf (αναπαράσταση κεφαλής λύκου)

(Υπόθεση T-681/15) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο αναπαριστά κεφαλή λύκου — Προγενέστερο διεθνές εικονιστικό σήμα *Outils WOLF* — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 195/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: S. Malynicz, QC)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Société Elmar Wolf (Wissembourg, Γαλλία) (εκπρόσωπος: N. Boespflug, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Σεπτεμβρίου 2015 (υπόθεση R 1252/2015-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Société Elmar Wolf και Environmental Manufacturing.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Environmental Manufacturing LLP* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 38 της 1.2.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2017 — BASF κατά EUIPO — Evonik Industries (DINCH)

(Υπόθεση T-721/15) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης DINCH — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009]

(2017/C 195/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BASF SE (Ludwigshafen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Schulz και C. Onken, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: R. Pethke και M. Fischer)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Evonik Industries AG (Essen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Schabenberger, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Σεπτεμβρίου 2015 (υπόθεση R 2080/2014-1), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ Evonik Industries και BASF.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την BASF SE στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 68 της 22.2.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2017 — Haw Par κατά EUIPO — Cosmowell (GELENKGOLD)

(Υπόθεση T-25/16) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης GELENKGOLD — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο αναπαριστά τίγρη — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Ισχύς δεδικασμένου — Περίπτωση όπου το προγενέστερο σήμα έχει αποκτήσει αυξημένο διακριτικό χαρακτήρα μέσω της χρήσεώς του — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Δικαίωμα ακροάσεως — Άρθρο 75, δεύτερη περίοδος του κανονισμού 207/2009 — Σειρά σημάτων)

(2017/C 195/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Haw Par Corp. Ltd (Σιγκαπούρη, Σιγκαπούρη) (εκπρόσωποι: R.-D. Härer, C. Schultze, J. Ossing, C. Weber, H. Ranzinger, C. Gehweiler και C. Brockmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Cosmowell GmbH (Sankt Johann in Tirol, Αυστρία) (εκπρόσωποι: J. Sachs και C. Sachs, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO, της 4ης Νοεμβρίου 2015 (υπόθεση R 1907/2015-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Haw Par και Cosmowell.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Haw Par Corp. Ltd στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 106 της 21.3.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2017 — Enercon κατά EUIPO — Gamesa Eólica (Αποχρώσεις του πράσινου)

(Υπόθεση T-36/16) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο συνίσταται σε φθίνουσες αποχρώσεις του πράσινου χρώματος — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009)

(2017/C 195/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Enercon GmbH (Aurich, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Overhage, R. Böhm και A. Silverleaf, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Gamesa Eólica, SL (Sarriguren, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. Sanz Cerralbo, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO, της 28ης Οκτωβρίου 2015 (υπόθεση R 597/2015-2), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ Gamesa Eólica και Enercon.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Enercon GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 111 της 29.3.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2017 — Kasztantowicz κατά EUIPO — Gbb Group (GEOTEK)

(Υπόθεση T-97/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης GEOTEK — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Κανόνας 40, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 — Απόδειξη ουσιαστικής χρήσεως του σήματος — Εκπρόθεσμο — Κανόνας 61, παράγραφοι 2 και 3, και κανόνας 65, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 — Κοινοποίηση της ταχθείσας προθεσμίας στον δικαιούχο με τηλεομοιοτυπία — Δεν συντρέχουν περιστάσεις δυνάμενες να θέσουν υπό αμφισβήτηση την έκθεση διαβιβάσεως που προσκόμισε το EUIPO — Άρθρο 78 του κανονισμού 207/2009 — Κανόνας 57 του κανονισμού 2868/95 — Αίτηση εξετάσεως μαρτύρων — Διακριτική ευχέρεια του EUIPO]

(2017/C 195/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Martin Kasztantowicz (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Ronneburger, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Hanf και A. Söder)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Gbb Group Ltd (Letchworth, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Δεκεμβρίου 2015 (υπόθεση R 3025/2014-5), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως μεταξύ Gbb Group και M. Kasztantowicz.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Martin Kaszantowicz στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 145 της 25.4.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 2017 — PayPal κατά EUIPO — Hub Culture (VENMO)

(Υπόθεση T-132/16) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης VENMO — Κακή πίστη — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 195/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PayPal, Inc. (San Jose, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: A. Renck, δικηγόρος, και I. Junkar, solicitor)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Hub Culture Ltd (Χάμιλτον, Βερμούδες, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: J. Hill, barrister)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Ιανουαρίου 2016 (υπόθεση R 2974/2014-5), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ Payall και Hub Culture.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 12ης Ιανουαρίου 2016 (υπόθεση R 2974/2014-5).
- 2) Το EUIPO φέρει, πλην των δικών του δικαστικών εξόδων, τα έξοδα της PayPal, Inc.
- 3) Καταδικάζει την Hub Culture Ltd στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 191 της 30.5.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2017 — Gfi PSF κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-200/16) (¹)

(Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία υποβολής προσφορών — Ανάπτυξη, συντήρηση, εξέλιξη και υπηρεσίες υποστήριξης ιστοτόπων — Απόρριψη προσφοράς υποψηφίου — Προσφορά παραληφθείσα ανοιχτή — Άρθρο 111, παράγραφος 4, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού)

(2017/C 195/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Gfi PSF Sàrl (Leudelange, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Moysse, δικηγόρος)

Καθήης-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Delaude και S. Lejeune)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτηση βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση των αποφάσεων της 2ας και της 16ης Μαρτίου 2016, της Υπηρεσίας Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΟΡ) με τις οποίες απορρίφθηκε η προσφορά που υπέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο διαγωνισμού με αντικείμενο, μεταξύ άλλων, την ανάπτυξη, τη συντήρηση, την εξέλιξη και τις υπηρεσίες υποστήριξης για τους ιστότοπους της Υπηρεσίας αυτής (ΕΕ 2015/S 251 459901) καθώς και, εφόσον είναι αναγκαίο, της επιβεβαιωτικής αποφάσεως της ΟΡ της 22ας Απριλίου 2016 και, αφετέρου, αγωγή βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα λόγω των αποφάσεων αυτών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Gfi PSF Sàrl στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 222 της 20.6.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 2017 — Messe Friedrichshafen κατά EUIPO — El Corte Inglés (Out Door)

(Υπόθεση T-224/16) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Out Door — Προγενέστερο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — OUTDOOR PRO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 76 του κανονισμού 207/2009]

(2017/C 195/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Messe Friedrichshafen GmbH (Friedrichshafen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: W. Schulte Hemming, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Eberl και D. Hanf)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: El Corte Inglés, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. L. Rivas Zurdo, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Φεβρουαρίου 2016 (υπόθεση R 2302/2011-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ El Corte Inglés και Messe Friedrichshafen.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Messe Friedrichshafen στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 232 της 27.6.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2017 — CC κατά Κοινοβουλίου(Υπόθεση T-446/16 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Προκήρυξη διαγωνισμού — Γενικός διαγωνισμός — Σφάλματα στη διαχείριση του πίνακα επιτυχόντων — Εξωσυμβατική ευθύνη — Νέα αποδεικτικά στοιχεία — Υλική ζημία — Ίση μεταχείριση — Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών — Απώλεια ευκαιρίας)

(2017/C 195/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: CC (εκπρόσωποι: G. Maximini και C. Hölzer, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: M. Ecker και Αικ. Δεσποτοπούλου)

Αντικείμενο

Αίτηση αναρέσεως κατά της απόφασης του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (μονομελές τμήμα) της 21ης Ιουλίου 2016, CC κατά Κοινοβουλίου (F-9/12 RENV, EU:F:2016:165).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (μονομελές τμήμα) της 21ης Ιουλίου 2016, CC κατά Κοινοβουλίου (F-9/12 RENV), στο μέτρο που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, πρώτον, κατά τον σχετικό με την απώλεια, για την CC, της ευκαιρίας να προσληφθεί ως δόκιμη υπάλληλος από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπολογισμό δεν έλαβε υπόψη την περιλαμβανόμενη μεταξύ 16ης Φεβρουαρίου 2006 και 31ης Αυγούστου 2007 περίοδο και, δεύτερον, κατά τον σχετικό με την απώλεια, για την CC, της ευκαιρίας να προσληφθεί ως δόκιμη υπάλληλος από τα λοιπά θεσμικά όργανα και οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπολογισμό εφάρμοσε μέθοδο διαφορετική από αυτή που χρησιμοποίησε όσον αφορά το Συμβούλιο.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά.
- 3) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου διαφορετικού από αυτό το οποίο αποφάνθηκε επί της παρούσας αιτήσεως αναιρέσεως.
- 4) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 371 της 10.10.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2017 — ΟΥ κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-569/16) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Πειθαρχική διαδικασία — Αναστολή της διαδικασίας — Κράτηση επί των αποδοχών — Επίπληξη — Επιστροφή — Άρθρο 24, παράγραφος 4, του παραρτήματος IX του ΚΥΚ)

(2017/C 195/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ΟΥ (εκπρόσωποι: J. N. Louis και N. de Montigny, δικηγόροι)

Καθής-Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Ehrbar και F. Simonetti)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, με την οποία ζητείται, αφενός, να ακυρωθεί η απόφαση της Επιτροπής της 13ης Μαρτίου 2015, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση του προσφεύγοντος-εναγόντος για επιστροφή των ποσών που παρακρατήθηκαν επί των αποδοχών του επί έξι μήνες από τις 15ης Ιανουαρίου 2007 και, αφετέρου, να επιστραφούν τα εν λόγω ποσά εντόκως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της 13ης Μαρτίου 2015, με την οποία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απέρριψε την αίτηση του ΟΥ με αντικείμενο την επιστροφή των ποσών που παρακρατήθηκαν επί των αποδοχών του κατόπιν της αποφάσεως της Επιτροπής της 14ης Δεκεμβρίου 2006.
- 2) Υποχρεώνει την Επιτροπή να επιστρέψει στον ΟΥ τα ποσά που παρακρατήθηκαν επί των αποδοχών του κατόπιν της αποφάσεως της Επιτροπής της 14ης Δεκεμβρίου 2006.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 211 της 13.6.2016 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό F-141/15 και μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2017 — Azoulay κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-580/16) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι — Αποδοχές — Οικογενειακά επιδόματα — Σχολικό επίδομα — Απόρριψη αίτησης επιστροφής σχολικών εξόδων — Άρθρο 3, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ίση μεταχείριση — Αρχή της χρηστής διοίκησης)

(2017/C 195/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Irit Azoulay (Βρυξέλλες, Βέλγιο), Andrew Boreham, (Wansin-Hannut, Βέλγιο), Mirja Bouchard (Villers-la-Ville, Βέλγιο) και Darren Neville (Ohain, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M. Casado García-Hirschfeld, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: E. Taneva και L. Deneys)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση των από 24 Απριλίου 2015 ατομικών αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για μη χορήγηση των αντίστοιχων σχολικών επιδομάτων για το έτος 2014/2015 και, εφόσον απαιτείται, των από 17 και 19 Νοεμβρίου 2015 ατομικών αποφάσεων του Κοινοβουλίου με τις οποίες απορρίφθηκαν εν μέρει οι από 20 Ιουλίου 2015 διοικητικές ενστάσεις των προσφευγόντων-εναγόντων.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τους Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard και Darren Neville στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 145 της 25.4.2016 (υπόθεση η οποία, αρχικώς, πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αριθμό F-9/16 και, εν συνέχεια, μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016)

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2016 — HN κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-588/16) ⁽¹⁾

[Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 1023/2013 — Μεταρρύθμιση του ΚΥΚ — Νέοι κανόνες περί εξελέξεως της σταδιοδρομίας και περί προαγωγών στους βαθμούς AD 13 και AD 14 — Υπάλληλοι με βαθμό AD 12 — Ειδικές ευθύνες — Άρθρο 30, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ — Περίοδος προαγωγών 2014 — Αίτημα κατατάξεως σε τύπο θέσεως «σύμβουλος ή ισοδύναμη θέση» — Παράλειψη απαντήσεως εκ μέρους της ΑΔΑ — Περίοδος προαγωγών 2015 — Νέο αίτημα κατατάξεως σε τύπο θέσεως «σύμβουλος ή ισοδύναμη θέση» — Απόρριψη του από την ΑΔΑ — Επιβεβαιωτικός χαρακτήρας της αρνήσεως κατατάξεως σε τύπο θέσεως «σύμβουλος ή ισοδύναμη θέση» — Τήρηση απαιτήσεων που αφορούν την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία — Απαράδεκτο]

(2017/C 195/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: HN (εκπρόσωποι: F. Sciaudone et R. Sciaudone, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Ehrbar και A-C. Simon, επικουρούμενοι από τον B. Wägenbaur, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα που υποβλήθηκε βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με το οποίο ζητείται, μεταξύ άλλων, η ακύρωση της «αποφάσεως περί απορρίψεως του αιτήματος [του προσφεύγοντος] να θεωρηθεί ότι ασκεί ειδικές ευθύνες που επιτρέπουν την κατάταξή του στον τύπο θέσεως “σύμβουλος ή ισοδύναμη θέση” δυνάμει του άρθρου 30, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του [νέου] ΚΥΚ» και της αποφάσεως SEC(2013) 691, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, με τίτλο «Ανακοίνωση προς την Επιτροπή για με την τροποποίηση των κανόνων σχετικά με τη σύνθεση των γραφείων των μελών της Επιτροπής και της υπηρεσίας εκπροσώπου τύπου».

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον HN στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 251 της 11.7.2016 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπό τον αριθ. F-18/16 και μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016)

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2017 — Düll κατά EUIPO — Cognitect (DaToMo)(Υπόθεση T-381/16) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ακύρωσης — Ανάκληση της αίτησης έκπτωσης — Κατάργηση της δίκης)

(2017/C 195/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Klaus Düll (Südergellersen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Wolff Marting, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Palmero Cabezas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Cognitect, Inc. (Durham, Βόρεια Καρολίνα, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Απριλίου 2016 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 1383/2015-2 και R 1481/2015-2), σχετικά με διαδικασία ακυρώσεως μεταξύ Cognitect, Inc. και Klaus Düll.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.
- 2) Ο Klaus Düll και η Cognitect, Inc. φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και, έκαστος, το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του Γραφείου διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

(¹) EE C 364 της 3.10.2016.

Διάταξη του αντιπροέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2017 — Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte κατά ACER

(Υπόθεση T-123/17 R)

[Ασφαλιστικά μέτρα — Ενέργεια — Απόφαση του ACER με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση παρεμβάσεως στην υπόθεση A-001-2017 (ενοποιημένο κείμενο) — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος]

(2017/C 195/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αιτούσα: Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte AG (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: B. Rajal, δικηγόρος)

Καθού: Οργανισμός Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) (εκπρόσωποι: P. Martinet και E. Tremmel)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ με αντικείμενο την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως του ACER της 17ης Φεβρουαρίου 2017 με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση παρεμβάσεως της αναιρεσείουσας στην υπόθεση A-001-2017 (ενοποιημένο κείμενο).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
 - 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.
-

Διάταξη του Αντιπροέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Απριλίου 2017 — Post Telecom κατά ΕΤΕπ**(Υπόθεση T-158/17 R)**

(Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Παροχή υπηρεσιών επικοινωνίας δικτύου μητροπολιτικής περιοχής για τα κτίρια και τα γραφεία του Ομίλου της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων στο Λουξεμβούργο — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζόμενου και ανάθεση της συμβάσεως σε άλλον διαγωνιζόμενο — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)

(2017/C 195/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Post Telecom SA (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: M. Thewes, C. Saettel και T. Chevrier, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) (εκπρόσωποι: T. Gilliams, P. Kiiver και C. Solazzo, επικουρούμενοι από τους M. Belmessieri και B. Schutyser, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, με αντικείμενο την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως της ΕΤΕπ της 6ης Ιανουαρίου 2017, περί απορρίψεως της προσφοράς την οποία είχε υποβάλει η αιτούσα στο πλαίσιο του τμήματος υπ' αριθ. 1 του διαγωνισμού OP-1305 με τίτλο «Υπηρεσίες επικοινωνίας δικτύου μητροπολιτικής περιοχής και δικτύου ευρείας περιοχής για τον Όμιλο της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων», καθώς και της αποφάσεως περί αναθέσεως του εν λόγω τμήματος της συμβάσεως σε άλλον διαγωνιζόμενο.

Διατακτικό

Ο Αντιπρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Ανακαλεί τη διάταξη της 15ης Μαρτίου 2017, η οποία εκδόθηκε επί της υποθέσεως T-158/17 R.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2017 — Claro Sol Cleaning κατά EUIPO — Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972)**(Υπόθεση T-159/17)**

(2017/C 195/43)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Claro Sol Cleaning, SLU (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: N. Fernández Fernández-Pacheco, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Solemo Oy (Ελσίνκι, Φινλανδία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Claro Sol Facility Services desde 1972» — Υπ' αριθ. 13 318 993 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση R 478/2016-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση R 478/2016-1, με την οποία έγινε μερικώς δεκτή η προσφυγή της Solemo Oy και ακυρώθηκε εν μέρει η απόφαση που εκδόθηκε επί της ανακοπής αριθ. B 2472267, κατά της υπ' αριθ. 13.318.993 αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Claro Sol Facility Services desde 1972», κάτοχος του οποίου είναι η προσφεύγουσα, βάσει της οποίας το εν λόγω σήμα απορρίφθηκε εξ ολοκλήρου για τις κλάσεις 37 και 39 και εν μέρει για την κλάση 35·
- να γίνει δεκτή η υπ' αριθ. 13.318.993 αίτηση καταχωρίσεως ευρωπαϊκού σήματος «Claro Sol Facility Services desde 1972» για όλες τις υπηρεσίες των κλάσεων 35, 37 και 39, εφόσον δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία χαίρει προστασίας το προγενέστερο εθνικό σήμα, το οποίο καταχωρίστηκε στη Φινλανδία με αριθμό 250.356 «SOL», κάτοχος του οποίου είναι η παρεμβαίνουσα·
- να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 31ης Μαρτίου 2017 — Calhau Correia de Paiva κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-202/17)

(2017/C 195/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ana Calhau Correia de Paiva (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: V. Villante και G. Pandey, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει και να εξαφανίσει τις ακόλουθες αποφάσεις και πράξεις, διαπιστώνοντας προηγουμένως, εφόσον παρίσταται ανάγκη, ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού EPSO/AD/293/14 και το επίμαχο γλωσσικό καθεστώς πάσχουν από άποψη νομιμότητας και δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση της προσφεύγουσας βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ:
- την απόφαση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού (EPSO) και της εξεταστικής επιτροπής του ως άνω διαγωνισμού της 9ης Νοεμβρίου 2015 να μην περιληφθεί το όνομα της υποψήφιας στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού EPSO/AD/293/14·
- την απόφαση της EPSO και της εξεταστικής επιτροπής του ως άνω διαγωνισμού της 23ης Ιουνίου 2016 να μην επανεξετασθεί η απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2015 και να μην περιληφθεί το όνομα της υποψήφιας στον πίνακα επιτυχόντων·
- την απόφαση της EPSO της 22ας Δεκεμβρίου 2016 περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ κατά της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του ως άνω διαγωνισμού να μην περιληφθεί το όνομά της στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού EPSO/AD/293/14 και κατά της απορριπτικής του αιτήματος επανεξετάσεως αποφάσεως.
- τον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού EPSO/AD/293/14.
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 1 του ΚΥΚ και από παραβίαση των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της αναλογικότητας και των ίσων ευκαιριών, καθόσον η EPSO επέβαλε τη χρήση πληκτρολογίου QWERTY EN, AZERTY FR/BE ή QWERTZ DE κατά την ειδική δοκιμασία, καθώς και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του κανονισμού 1/58 όσον αφορά το γλωσσικό καθεστώς που εγκρίθηκε και τέθηκε σε εφαρμογή με την προκήρυξη του διαγωνισμού EPSO/AD/293/14, καθώς και από ένσταση ελλείψεως νομιμότητας και μη εφαρμογής της προκηρύξεως αυτής διαγωνισμού.
3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 1 του ΚΥΚ και από παραβίαση των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας, καθόσον η EPSO και/ή η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού περιόρισαν τη δυνατότητα επιλογής δεύτερης γλώσσας των υποψηφίων του διαγωνισμού στη γερμανική, την αγγλική και τη γαλλική γλώσσα.
4. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παραβίαση της αρχής των ίσων ευκαιριών όσον αφορά την εξεταστική διαδικασία του διαγωνισμού της EPSO.
5. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και του άρθρου 25 του ΚΥΚ, καθόσον η EPSO δεν αιτιολόγησε την απόφασή της να εγκρίνει και να προωθήσει συγκεκριμένο γλωσσικό καθεστώς, καθώς και από παράβαση της προκηρύξεως του διαγωνισμού και του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον η EPSO άσκησε αρμοδιότητες που ανήκουν στην εξεταστική επιτροπή.

Προσφυγή-αγωγή της 3ης Απριλίου 2017 — GY κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-203/17)

(2017/C 195/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: GY (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/293/14 της 23ης Δεκεμβρίου 2016 περί αποκλεισμού του προσφεύγοντος-ενάγοντος από το κέντρο αξιολογήσεως·
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει ποσό υπολογιζόμενο κατά δίκαιη και εύλογη κρίση σε 5 000 ευρώ λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από την εκ μέρους της εξεταστικής επιτροπής παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως καθόσον η εν λόγω εξεταστική επιτροπή δεν αποκάλυψε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα τα κριτήρια βαθμολογίας που είχε υιοθετήσει σε εκτέλεση της αποφάσεως της 20ής Ιουλίου 2016, GY κατά Επιτροπής, F-123/15, EU:F:2016:160.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την εκ μέρους της εξεταστικής επιτροπής παράβαση της προκηρύξεως διαγωνισμού καθόσον η εν λόγω εξεταστική επιτροπή περιόρισε αυθαίρετα την εκτίμησή της σχετικά με την επαγγελματική πείρα του προσφεύγοντος-ενάγοντος στηριζόμενη, σε σχέση με τρεις ερωτήσεις, μόνο στη διάρκεια αυτής της επαγγελματικής πείρας.

3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού υπέπεσε πλειστάκις σε πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως που έχουν ως συνέπεια ότι βαρύνεται με έλλειψη νομιμότητας η απόφαση να χορηγηθεί στον προσφεύγοντα-ενάγοντα μόνον βαθμολογία ανερχόμενη σε 17 μόρια, με δεδομένο ότι η ανώτατη βαθμολογία ανερχόταν σε 56 μόρια (το δε κατώτατο όριο είχε διατηρηθεί στα 22 μόρια).

Προσφυγή της 3ης Απριλίου 2017 — Argus Security Projects κατά Επιτροπής και EUBAM

(Υπόθεση T-206/17)

(2017/C 195/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Argus Security Projects Ltd (Λεμεσός, Κύπρος) (εκπρόσωποι: T. Bontinck και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Αποστολή συνοριακής συνδρομής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Λιβύη (EUBAM)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της EUBAM Λιβύης της 24ης Ιανουαρίου 2017 με την οποία αντικαταστάθηκε η αρχική απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2014 και με την οποία δεν προτιμήθηκε η προσφορά που είχε υποβάλει η εταιρία Argus στο πλαίσιο ενός διαγωνισμού σχετικά με την παροχή υπηρεσιών ασφάλειας στο πλαίσιο της αποστολής συνδρομής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Λιβύη για την ολοκληρωμένη διαχείριση των συνόρων (σύμβαση EUBAM-13-020) καθώς και με την οποία η σχετική σύμβαση ανατέθηκε στην Garda·
- να καταδικάσει τις καθών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι υπήρξε παράβαση του άρθρου 110 του κανονισμού 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ 2012, L 298, σ. 1), ότι υπήρξε παράβαση των κανόνων που παρατίθενται στα έγγραφα της προκηρύξεως για την ανάθεση της συμβάσεως, ιδίως δε στα σημεία 4.1 και 12.1 των οδηγιών προς τους προσφέροντες, και ότι υπήρξε παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως των προσφερόντων και της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Ο λόγος αυτός υποδιαιρείται σε τρία σκέλη:
 - με το πρώτο σκέλος προβάλλεται ότι δεν έγινε χρήση τεχνικών και επιχειρησιακών μέσων συμφώνως προς τους όρους της προκηρύξεως·
 - με το δεύτερο σκέλος προβάλλεται ότι δεν έγινε χρήση ανθρώπινων πόρων συμφώνως προς τους όρους της προκηρύξεως·
 - με το τρίτο σκέλος προβάλλεται ότι το σχέδιο κινητοποίησης είχε τεχνητό χαρακτήρα και προβάλλεται η περίπτωση ότι ελήφθη υπόψη η προηγούμενη εμπειρία των προσφερόντων έναντι εχθρικού περιβάλλοντος.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι υπήρξε ουσιώδης τροποποίηση των αρχικών όρων της συμβάσεως και ότι υπήρξε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Ο λόγος αυτός υποδιαιρείται σε δύο σκέλη:
 - το πρώτο σκέλος σχετίζεται με την αξιολόγηση των ανθρώπινων πόρων·
 - το δεύτερο σκέλος σχετίζεται με την αξιολόγηση των τεχνικών μέσων και του σχεδίου κινητοποίησης.

Προσφυγή της 7ης Απριλίου 2017 — Mabrouk κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-216/17)

(2017/C 195/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Τύνιδα, Τυνησία) (εκπρόσωποι: J-R. Farthouat, N. Boulay, δικηγόροι, και S. Crosby, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/153 του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/72/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στην Τυνησία (ΕΕ 2017, L 23, σ. 19), καθόσον αφορά τον προσφεύγοντα, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η δέσμευση των περιουσιακών του στοιχείων παραβιάζει την αρχή περί ευλόγου χρόνου, η οποία κατοχυρώνεται στα άρθρα 6 και 47 της ΕΣΔΑ και του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντιστοίχως.
2. Με τον δεύτερο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι είναι ελλιπής η βάση της δεσμεύσεως των περιουσιακών του στοιχείων:
 - Αντιθέτως προς τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ο προσφεύγων, το Συμβούλιο θεωρεί ότι τα περιουσιακά στοιχεία του είναι παράνομα, χωρίς ωστόσο να αιτιολογεί αυτή του την κρίση.
 - Καθόσον έκρινε ότι τα περιουσιακά στοιχεία του προσφεύγοντος είναι παράνομα το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά, αν υποτεθεί ότι προέβη σε οποιαδήποτε εκτίμησή τους.
 - Η δέσμευση είναι άνευ αντικειμένου, καθόσον σκοπός της είναι να συνδράμει την Τυνησία να ανακτήσει ιδιοποιηθέντα περιουσιακά στοιχεία. Εντούτοις, κανένα από τα περιουσιακά στοιχεία του προσφεύγοντα δεν είναι ιδιοποιηθέν.
3. Με τον τρίτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η δέσμευση των περιουσιακών του στοιχείων μετά την πτώση του καθεστώτος του Προέδρου Ben προσβάλλει το δικαίωμά του εργασίας.
4. Με τον τέταρτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η δέσμευση είναι εν πάση περιπτώσει δυσανάλογη και προσβάλλει τα δικαιώματά του ιδιοκτησίας.

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2017 — Recylex κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-222/17)

(2017/C 195/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Recylex SA (Παρίσι, Γαλλία), Fonderie et Manufacture de Métaux (Αντερλεχτ, Βέλγιο), Harz-Metall GmbH (Goslar, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Wellinger, S. Reinart και K. Bongs, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μειώσει το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε σ' αυτές με την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 8ης Φεβρουαρίου 2017 [C(2017) 900 τελικό] σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ·
- να αναγνωρίσει, υπέρ των προσφευγουσών, προθεσμίες πληρωμής, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν έξι λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά το ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη καθόσον δεν εφάρμοσε επί των προσφευγουσών το σημείο 26 (τελευταία παράγραφος) της ανακοινώσεως περί επιεικούς μεταχειρίσεως ⁽¹⁾, σε σχέση με τη διάρκεια της παραβάσεως.
2. Ο δεύτερος λόγος αφορά το ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη καθόσον δεν εφάρμοσε επί των προσφευγουσών το σημείο 26 (τελευταία παράγραφος) της ανακοινώσεως περί επιεικούς μεταχειρίσεως, σε σχέση με την παράβαση που αφορούσε τη Γαλλία.
3. Ο τρίτος λόγος αφορά το ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη καθόσον εφάρμοσε ειδική προσαύξηση της τάξεως του 10 % κατά τον υπολογισμό του προστίμου στηριζόμενη στο σημείο 37 των κατευθυντηρίων γραμμών σχετικά με την επιβολή προστίμων ⁽²⁾.
4. Ο τέταρτος λόγος αφορά το ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη καθόσον δεν χορήγησε στις προσφεύγουσες μείωση της τάξεως του 50 % του προστίμου σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην πρώτη περίπτωση του σημείου 26 της ανακοινώσεως περί επιεικούς μεταχειρίσεως.
5. Ο πέμπτος λόγος αφορά το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εισάγει παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθώς και της αρχής ότι το πρόστιμο θα πρέπει να έχει ειδικό χαρακτήρα σε σχέση με τον εκάστοτε παραβάτη.
6. Ο έκτος λόγος αφορά το ότι ζητείται από το Γενικό Δικαστήριο να κάνει χρήση της κατά πλήρη δικαιοδοσία αρμοδιότητάς του προκειμένου να αναγνωρίσει, υπέρ των προσφευγουσών, προθεσμίες πληρωμής του οποιουδήποτε εναπομένοντος οφειλόμενου τμήματος του προστίμου.

⁽¹⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε υποθέσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ 2006, C 298, σ. 17), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την ανακοίνωση της Επιτροπής — Τροποποιήσεις της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε υποθέσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ 2015, C 256, σ. 1).

⁽²⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2).

Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2017 — Zhejiang Jndia Pipeline Industry κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-228/17)

(2017/C 195/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd (Wenzhou, Κίνα) (εκπρόσωπος: S. Hirsbrunner, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/141 της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2017, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων εξαρτημάτων σωληνώσεων που χρησιμοποιούνται για συγκόλληση κατ' άκρον από ανοξείδωτο χάλυβα, έστω και τελειωμένων, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊβάν (ΕΕ 2017, L 22, σ. 14), καθόσον αφορά την προσφεύγουσα·

- να καταδικάσει την Επιτροπή, και κάθε παρεμβαίνοντα στον οποίο ενδέχεται να επιτραπεί να στηρίξει την Επιτροπή κατά την εκδίκαση της προσφυγής, στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε διάφορα πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως, καθόσον έκρινε ότι τα εξαρτήματα σωληνώσεων που χρησιμοποιούνται για συγκόλληση κατ' άκρον από ανοξείδωτο χάλυβα (SSBWF) των τεχνικών προτύπων των ΗΠΑ και της ΕΕ είναι εναλλάξιμα.
 - Η Επιτροπή παρέβη το καθήκον της να εκτιμήσει τα αντικειμενικά αποδεικτικά στοιχεία με αμερόληπτο τρόπο, καθόσον διάφοροι πραγματικοί ισχυρισμοί σχετικά με την εναλλαξιμότητα που εκτίθενται στον προσβαλλόμενο κανονισμό είναι ανακριβείς, αντιφατικοί ή παραπλανητικοί. Ειδικότερα, ο ισχυρισμός ότι ο μοναδικός συνεργαζόμενος εισαγωγέας δεν υπέβαλε κανένα σχετικό αποδεικτικό στοιχείο είναι ανακριβής.
 - Η Επιτροπή εσφαλμένα θεώρησε ότι τα SSBWF διέθεταν διπλή πιστοποίηση σύμφωνα τόσο με τα ευρωπαϊκά όσο και με τα αμερικανικά πρότυπα. Στηρίχθηκε αποκλειστικά σε αβέβαιους ισχυρισμούς της τελευταίας στιγμής αντλούμενους από τις καταγγελίες, οι οποίοι εκτίθενται για πρώτη φορά στον προσβαλλόμενο κανονισμό.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, δεν αιτιολόγησε επαρκώς την προσαρμογή της κανονικής αξίας και ανέπτυξε αντιφατική επιχειρηματολογία.
 - Η Επιτροπή βασίστηκε εσφαλμένα στα στοιχεία κόστους και κατασκευής της ενωσιακής βιομηχανίας για να καθορίσει το κατάλληλο επίπεδο προσαρμογής. Απέρριψε πρόταση προσαρμογής που βασιζόταν σε δεδομένα από τις κινεζικές αγορές για λόγους που δεν δικαιολογούνταν.
 - Από την άποψη αυτή, ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβίασε το άρθρο 20 του βασικού κανονισμού και το άρθρο 296 ΣΛΕΕ και, επιπλέον, στερείται επαρκούς αιτιολογίας.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο καθορισμός της εξεταζόμενης περιόδου πάσχει από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
 - Η Επιτροπή προχώρησε κατά τρόπο αυθαίρετο, μη λαμβάνοντας υπόψη μια εναλλακτική περίοδο, μολοντί θα είχε στη διάθεσή της τα σχετικά στοιχεία λόγω προηγούμενης έρευνας.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν ήταν σύμφωνη προς τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, όπως είναι οι αρχές της χρηστής διοικήσεως, της διαφάνειας και των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας.
 - Η Επιτροπή παρέλειψε να παράσχει στην προσφεύγουσα «διαθέσιμες πληροφορίες» εγκαίρως μετά την κοινοποίηση των προσωρινών συμπερασμάτων. Όταν η Επιτροπή γνωστοποίησε τελικά αυτές τις πληροφορίες μαζί με όλα τα άλλα στοιχεία και πληροφορίες για πρώτη φορά κατά την τελική κοινοποίηση, δεν παρείχε στην προσφεύγουσα επαρκή χρόνο για να προβεί σε ουσιαστική εκτίμηση.
 - Προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας, καθόσον δεν της παρέσχε τη δυνατότητα να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της επί βασικών πορισμάτων που στηρίχθηκαν σε μη επαληθεύσιμους και της τελευταίας στιγμής ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος, οι οποίοι εκτίθενται για πρώτη φορά στον προσβαλλόμενο κανονισμό.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός, που εκδόθηκε στις 26 Ιανουαρίου 2017, καθόρισε εσφαλμένα τον δασμό αντιντάμπινγκ της προσφεύγουσας σύμφωνα με τις διατάξεις του βασικού κανονισμού, οι οποίες προβλέπουν την κατ' εξαίρεση μεθοδολογία της ανάλογης χώρας για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας των εισαγωγών από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, παρά το γεγονός ότι το δικαίωμα της ΕΕ να εφαρμόσει αυτή την κατ' εξαίρεση μεταχείριση έληξε στις 11 Δεκεμβρίου 2016.
 - Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει δεσμευθεί με τους συγκεκριμένους όρους του πρωτοκόλλου προσχώρησης της Κίνας στον ΠΟΕ μέσω της αποφάσεως του Συμβουλίου για την έγκριση της προσχώρησης. Ως θεσμικό όργανο της Ένωσης, η Επιτροπή οφείλει να σέβεται τις διεθνείς δεσμεύσεις που ανέλαβε η Ένωση κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της.
 - Επιπλέον, ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντίκειται στην υποχρέωση της Ένωσης να ερμηνεύει τους κανόνες αντιντάμπινγκ σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, ιδίως όταν οι διατάξεις του αποσκοπούν συγκεκριμένα στην εφαρμογή μιας διεθνούς συμφωνίας συναφθείσας από την Ένωση.

Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2017 — Γερμανία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-229/17)**

(2017/C 195/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze, J. Möller και οι δικηγόροι M. Winkelmüller, F. van Schewick και M. Kottmann)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2017/133 της Επιτροπής, της 25ης Ιανουαρίου 2017, σχετικά με τη διατήρηση, υπό περιορισμούς, των στοιχείων αναφοράς του εναρμονισμένου προτύπου EN 14342:2013 «Ξύλινα δάπεδα: Χαρακτηριστικά, αξιολόγηση της συμμόρφωσης και σήμανση» στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2017, L 21, σ. 113),
- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2017/145 της Επιτροπής, της 25ης Ιανουαρίου 2017, σχετικά με τη διατήρηση, υπό περιορισμούς, των στοιχείων αναφοράς του εναρμονισμένου προτύπου EN 14904:2006 «Τάπητες αθλοπαιδιών — Προδιαγραφή για τάπητες εσωτερικών χώρων πολλαπλών αθλοπαιδιών» στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2017, L 22, σ. 62),
- να ακυρώσει την ανακοίνωση της Επιτροπής στο πλαίσιο της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση εναρμονισμένων όρων εμπορίας προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών και για την κατάργηση της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2017, C 76, σ. 32), στο μέτρο που αφορά το εναρμονισμένο πρότυπο EN 14342:2013 «Ξύλινα δάπεδα- Χαρακτηριστικά, αξιολόγηση της συμμόρφωσης και σήμανση»,
- να ακυρώσει την ανακοίνωση της Επιτροπής στο πλαίσιο της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση εναρμονισμένων όρων εμπορίας προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών και για την κατάργηση της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2017, C 76, σ. 32), στο μέτρο που αφορά το εναρμονισμένο πρότυπο EN 14904:2006 «Τάπητες αθλοπαιδιών — Προδιαγραφή για τάπητες εσωτερικών χώρων πολλαπλών αθλοπαιδιών» και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη, κατά την έκδοση των προσβαλλομένων αποφάσεων, τον ουσιώδη τύπο της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) 305/2011 ⁽¹⁾. Κατά την άποψή της, η Επιτροπή δεν παρέπεμψε το θέμα στην επιτροπή που συστάθηκε βάσει του άρθρου 5 της οδηγίας 98/34/ΕΚ ⁽²⁾, η προβλεπόμενη διαβούλευση με τον σχετικό ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποιήσεως ήταν πλημμελής και οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν εκδόθηκαν «βάσει της γνωμοδότησεως» της επιτροπής που συστάθηκε βάσει του άρθρου 5 της εν λόγω οδηγίας.

2. Δεύτερος λόγος: παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

Η προσφεύγουσα προβάλλει με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις στερούνται της αιτιολογίας που απαιτείται βάσει του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, διότι δεν διατυπώθηκε καμία γνώμη επί του κεντρικού θέματος, βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 305/2011, εάν τα οικεία εναρμονισμένα πρότυπα συνάδουν προς τη σχετική εντολή και εάν διασφαλίζουν την τήρηση των βασικών απαιτήσεων δομικών κατασκευών. Τούτο έχει ως αποτέλεσμα ότι ούτε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ούτε το Γενικό Δικαστήριο είναι σε θέση να αξιολογήσουν την κύρια νομική και πραγματική βάση στην οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή.

3. Τρίτος λόγος: παράβαση του κανονισμού (ΕΕ) 305/2011

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις και η προσβαλλόμενη ανακοίνωση παραβαίνουν ουσιώδεις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 305/2011.

- Πρώτον, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις και η προσβαλλόμενη ανακοίνωση παραβαίνουν το άρθρο 17, παράγραφος 5, περιπτώσεις 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 305/2011, διότι, αντιθέτως προς τα οριζόμενα στις εν λόγω διατάξεις, η Επιτροπή δεν εξέτασε τον βαθμό συμμορφώσεως των οικείων εναρμονισμένων προτύπων προς τη σχετική εντολή και, συνεπώς, δεν διαπίστωσε ότι στην πραγματικότητα δεν υπήρχε συμμόρφωση.
- Δεύτερον, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις και η προσβαλλόμενη ανακοίνωση παραβαίνουν το άρθρο 18, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και το άρθρο 17, παράγραφος 3, περίπτωση 1, του κανονισμού (ΕΕ) 305/2011. Η Επιτροπή αγνόησε το γεγονός ότι τα επίμαχα πρότυπα δεν καθορίζουν μεθόδους ή κριτήρια για την αξιολόγηση της αποδόσεως σε σχέση με άλλες επικίνδυνες ουσίες και είναι συνεπώς ελλιπείς όσον αφορά ένα ουσιώδες χαρακτηριστικό των δομικών κατασκευών, με αποτέλεσμα να μη διασφαλίζεται η τήρηση των βασικών απαιτήσεων δομικών κατασκευών.
- Τέλος, η Επιτροπή υπέπεσε κατά την έκδοση των προσβαλλομένων πράξεων σε πρόσθετη πλάνη εκτιμήσεως, διότι δεν έλαβε υπόψη τη δυνατότητα, την οποία παρέχει το άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 305/2011, δημοσιεύσεως στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης των στοιχείων αναφοράς ενός εναρμονισμένου προτύπου μαζί με τους προτεινόμενους από την προσφεύγουσα περιορισμούς.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση εναρμονισμένων όρων εμπορίας προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών και για την κατάργηση της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2011, L 88, σ. 5).

(²) Οδηγία 98/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για την τροποποίηση της οδηγίας 98/34/ΕΚ για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (ΕΕ 1998, L 217, σ. 18).

Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2017 — **Siberian Vodka κατά EUIPO — Friedr. Schwarze (DIAMOND ICE)**

(Υπόθεση T-234/17)

(2017/C 195/51)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Siberian Vodka AG (Herisau, Ελβετία) (εκπρόσωπος: O. Bischof, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Friedr. Schwarze GmbH & Co. KG (Oelde, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση του λεκτικού σήματος «DIAMOND ICE» με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 211 695 διεθνής καταχώριση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 1171/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 8ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 1171/2016-4·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2017 — Dometic Sweden κατά EUIPO (MOBILE LIVING MADE EASY)**(Υπόθεση T-235/17)**

(2017/C 195/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dometic Sweden AB (Solna, Σουηδία) (εκπρόσωποι: R. Furneaux και E. Humphreys, Solicitors)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «MOBILE LIVING MADE EASY» — Υπ' αριθ. 14 952 592 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 1832/2016-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία ζητείται η καταχώριση, για τα οποία η απόφαση αυτή επικυρώθηκε·
- να ακυρώσει την απόφαση του εξεταστή του EUIPO της 10ης Αυγούστου 2016 όσον αφορά τη δυνατότητα καταχώρισης της αιτήσεως·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο EUIPO προκειμένου να τροποποιήσει την απόφασή του·
- να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων ενώπιον του τμήματος προσφυγών και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση των άρθρων 75 και 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 25ης Απριλίου 2017 — Gugler κατά EUIPO — Gugler France (GUGLER)**(Υπόθεση T-238/17)**

(2017/C 195/53)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Alexander Gugler (Maxdorf, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M.-C. Simon, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Gugler France (Besançon, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Ο προσφεύγων

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «GUGLER» –Υπ' αριθ. 3 324 902 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 31ης Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση R 1008/2016-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά τη διαγραφή της υπ' αριθ. 3 324 902 καταχωρίσεως σήματος της ΕΕ και την καταδίκη στα δικαστικά έξοδα του αιτούντος τη διαγραφή ανερχόμενα σε 550 ευρώ·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος στην παρούσα διαδικασία.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως·
- Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 4, και 54, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 25ης Απριλίου 2017 — Γερμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-239/17)

(2017/C 195/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: D. Klebs και T. Henze)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 και το παράρτημα της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2017/264 της Επιτροπής, της 14ης Φεβρουαρίου 2017, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), στο μέτρο που ορισμένες δαπάνες συνολικού ποσού 1 964 861,71 ευρώ, τις οποίες πραγματοποίησε ο οργανισμός πληρωμών Hauptzollamt Hamburg-Jonas της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας από τον προϋπολογισμό του ΕΓΤΕ, αποκλείστηκαν από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Πρώτος λόγος: Ορθός υπολογισμός και δήλωση των τόκων εκ μέρους των γερμανικών αρχών

Προβάλλεται παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 32, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 ⁽¹⁾ σε συνδυασμό με το άρθρο 6, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΚ) 885/2006 ⁽²⁾ (αντιστοίχως, του άρθρου 52, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 54, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 ⁽³⁾ σε συνδυασμό με το άρθρο 29, στοιχείο στ', του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 908/2014 ⁽⁴⁾) στο μέτρο κατά το οποίο ορισμένες δαπάνες αποκλείστηκαν από τη χρηματοδότηση, μολονότι οι γερμανικές αρχές τήρησαν όλες τις κρίσιμες κατά τον αποφασιστικό χρόνο διατάξεις, και συγκεκριμένα υπολόγισαν και δήλωσαν τους τόκους σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του πίνακα III δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 885/2006 (όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1233/2007 ⁽⁵⁾).

2. Δεύτερος λόγος: Ελλιπής αιτιολογία της απόφασης

Προβάλλεται παράβαση του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, διότι η Επιτροπή δεν παρέδωσε επαρκείς και μη αντιφατικούς λόγους προς αιτιολόγηση της θέσης της ότι το άρθρο 31, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 32, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 σε συνδυασμό με το άρθρο 6, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΚ) 885/2006, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1233/2007, επέβαλε στα κράτη μέλη, ήδη κατά τα έτη 2006 έως 2008, την υποχρέωση να αναγράφουν, στο πλαίσιο παρατυπιών σχετικών με τις επιστροφές κατά την εξαγωγή, τις ανακτήσεις και τους σχετικούς τόκους σε μία κοινή σειρά, στον πίνακα ΙΙΙ, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 885/2006 όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1233/2007, τούτο δε πριν την απόφαση καθορισμού των τόκων (λαμβάνομένου υπόψη ότι η ύπαρξη του ίδιου του δικαιώματος είσπραξης τόκων δεν αμφισβητείται). Επιπλέον, η Επιτροπή δεν διευκρίνισε κατά τρόπο επαρκή και μη αντιφατικό σε τι συνίστατο η παράβαση των υποχρεώσεων διενέργειας βασικού ελέγχου.

3. Τρίτος λόγος: Λήξη της προθεσμίας κατά το άρθρο 31, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005

Προβάλλεται παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 4, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005, και του άρθρου 52, παράγραφος 4, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013, στο μέτρο που η Επιτροπή δεν ανακοίνωσε εγγράφως, προσηκόντως και εντός 24 μηνών από το χρονικό σημείο πραγματοποίησης των δαπανών, τους λόγους (υπολογισμός και δήλωση των τόκων καθώς και παράλειψη διενέργειας βασικού ελέγχου), στους οποίους στήριξε τον αποκλεισμό των δαπανών αυτών.

4. Τέταρτος λόγος: Υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας

Προβάλλεται παράβαση του άρθρου 31 του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 καθώς και του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΚ) 885/2006 και του άρθρου 52 του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013, καθώς και του άρθρου 34 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 908/2014, σε συνδυασμό με τη γενική αρχή του δικαίου που επιτάσσει τη διεξαγωγή των διοικητικών διαδικασιών εντός εύλογου χρόνου, καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, λόγω της υπερβολικής διάρκειας της ενώπιον της Επιτροπής διαδικασίας.

5. Πέμπτος λόγος: Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

Προβάλλεται παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 και του άρθρου 52, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013, και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον η Επιτροπή, εφαρμόζοντας κατ' αποκοπή διόρθωση 5 %, δεν αξιολόγησε δεόντως τη φύση και την έκταση μιας ενδεχόμενης παράβασης. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι, στην πραγματικότητα, η Ένωση ούτε υπέστη οικονομική ζημία ούτε διέτρεξε πραγματικό κίνδυνο να υποστεί τέτοια ζημία, ενώ στην προσφεύγουσα μπορεί να αποδοθεί (το πολύ) μικρή μόνον ευθύνη. Επιπλέον, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, διότι προέβη σε διόρθωση του ετήσιου υπολοίπου του 2010 χωρίς να προκύπτει σαφής σχέση με τα επίμαχα οικονομικά έτη 2006 έως 2008.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ 2005, L 201, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 885/2006 της Επιτροπής, της 21ης Ιουνίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου σχετικά με τη διαπίστευση των οργανισμών πληρωμών και άλλων οργανισμών και την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΕ και του ΕΓΤΑΑ (ΕΕ 2006, L 171, σ. 90).

(³) Κανονισμός (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 352/78, (ΕΚ) 165/94, (ΕΚ) 2799/98, (ΕΚ) 814/2000, (ΕΚ) 1290/2005 και (ΕΚ) 485/2008 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σ. 549).

(⁴) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 908/2014 της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2014, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τους οργανισμούς πληρωμών και άλλους οργανισμούς, τη δημοσιονομική διαχείριση, την εκκαθάριση λογαριασμών, τους κανόνες σχετικά με τους ελέγχους, τις εγγυήσεις και τη διαφάνεια (ΕΕ 2014, L 255, σ. 59).

(⁵) Κανονισμός (ΕΚ) 1233/2007 της Επιτροπής, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 885/2006 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου σχετικά με τη διαπίστευση των οργανισμών πληρωμών και άλλων οργανισμών και την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΕ και του ΕΓΤΑΑ (ΕΕ 2007, L 279, σ. 10).

Προσφυγή της 25ης Απριλίου 2017 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-241/17)

(2017/C 195/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna, pełnomocnik)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2017/264 της Επιτροπής, της 14ης Φεβρουαρίου 2017, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), κατά το μέρος που αποκλείει από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης το ποσό των 25 708 035,13 ευρώ το οποίο δαπάνησε ο διαπιστευμένος οργανισμός πληρωμών της Δημοκρατίας της Πολωνίας,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, του κανονισμού 1306/2013 ⁽¹⁾, λόγω του ότι η Επιτροπή εφάρμοσε δημοσιονομική διόρθωση, σε σχέση με δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκαν οι πολωνικές αρχές προς αντιστάθμιση ενεργειών μη συγκομιδής κατά το έτος 2011 στο πλαίσιο έκτακτων μέτρων για την ενίσχυση του τομέα των οπωροκηπευτικών, ληφθέντων βάσει του κανονισμού 585/2011 ⁽²⁾, στηριζόμενη σε εσφαλμένη ερμηνεία του δικαίου, τούτο δε παρά το γεγονός ότι οι πολωνικές αρχές πραγματοποίησαν τις επίμαχες δαπάνες σύμφωνα με τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, και ειδικότερα χωρίς να παραβούν το άρθρο 85 του κανονισμού 543/2011 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ 2013, L 347, σ. 549).

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 585/2011 της Επιτροπής, της 17ης Ιουνίου 2011, σχετικά με τη θέσπιση προσωρινών έκτακτων μέτρων στήριξης για τον τομέα των οπωροκηπευτικών (ΕΕ 2011, L 160, σ. 71).

⁽³⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 543/2011 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά τους τομείς των οπωροκηπευτικών και των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών (ΕΕ 2011, L 157, σ. 1).

Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2017 — Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik κατά EUIPO (Национальный Продукт)

(Υπόθεση T-246/17)

(2017/C 195/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Lingenfelder, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Национальный Продукт» — Υπ' αριθ. 14 747 513 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO, της 16ης Φεβρουαρίου 2017, στην υπόθεση R 1017/2016-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 27ης Απριλίου 2017 — Azarov κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-247/17)**

(2017/C 195/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mykola Yanovych Azarov (Κίεβο, Ουκρανία) (εκπρόσωποι: G. Lansky και A. Egger, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/381 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2017, L 58, σ. 34) καθώς και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/374 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2017, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2017, L 58, σ. 1), στο μέτρο που αφορούν τον προσφεύγοντα·
- να αποφασίσει, δυνάμει του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας συνισταμένων ιδίως
 - στην υποβολή ερωτήσεων στο Συμβούλιο·
 - στην πρόσκληση του Συμβουλίου να λάβει εγγράφως ή προφορικώς θέση επί ορισμένων θεμάτων της διαφοράς·
 - στην αίτηση παροχής πληροφοριών ή ενημερωτικών στοιχείων από το Συμβούλιο και από τρίτους, μεταξύ άλλων από την Επιτροπή, την EADS και την Ουκρανία·
 - στην αίτηση προσκομίσεως εγγράφων ή οποιουδήποτε στοιχείου που έχει σχέση με την υπόθεση·
- να καταδικάσει, δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως: Προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων

Στο πλαίσιο αυτού του λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων προβάλλει προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας και του δικαιώματος της επιχειρηματικής ελευθερίας. Προβάλλει περαιτέρω την αιτίαση ότι τα επιβληθέντα περιοριστικά μέτρα είναι αντίθετα προς την αρχή της αναλογικότητας.

2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως**Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2017 — avanti κατά EUIPO (avanti)****(Υπόθεση T-250/17)**

(2017/C 195/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: avanti GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Bahmann, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο περιέχει το λεκτικό στοιχείο «avanti» — Υπ' αριθ. 14 646 038 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 801/2016-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να δεχθεί την αίτηση καταχωρίσεως σήματος που υποβλήθηκε στις 6 Οκτωβρίου 2015 στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) υπ' αριθ. 01464038 και τη δημοσίευση του σήματος σε συνέχιση της διαδικασίας καταχωρίσεως.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7 του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 28ης Απριλίου 2017 — Robert Bosch κατά EUIPO (Simply. Connected.)

(Υπόθεση T-251/17)

(2017/C 195/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Robert Bosch GmbH (Στουτγκάρδη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Völker και M. Pemsel, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Simply. Connected.» — Υπ' αριθ. 14 814 057 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 948/2016-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων των εξόδων της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 64 του κανονισμού 207/2009 σε συνδυασμό με το άρθρο 263 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
 - Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009.
-

Προσφυγή της 28ης Απριλίου 2017 — Robert Bosch κατά EUIPO (Simply. Connected.)

(Υπόθεση T-252/17)

(2017/C 195/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Robert Bosch GmbH (Στουτγκάρδη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Völker και M. Pemsel, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Simply. Connected» — Υπ' αριθ. 14 814 032 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 10ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 947/2016-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων των εξόδων της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 64 του κανονισμού 207/2009 σε συνδυασμό με το άρθρο 263 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009.

**Προσφυγή της 28ης Απριλίου 2017 — Der Grüne Punkt κατά EUIPO — Halston Properties
(Αναπαράσταση κύκλου με δύο βέλη)**

(Υπόθεση T-253/17)

(2017/C 195/61)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωποι: P. Goldenbaum, I. Rohr και N. Ebbecke, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Halston Properties, s. r. o. GmbH (Μπρατισλάβα, Σλοβακία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αναπαράσταση κύκλου με δύο βέλη) — Υπ' αριθ. 298 273 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 1357/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα·
- Σε περίπτωση παρεμβάσεως: να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδά της.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009.
-

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ

Διορθωτικό στην ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα για την υπόθεση T-232/16 P

(Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης C 63 της 27ης Φεβρουαρίου 2017)

(2017/C 195/62)

Το κείμενο της ανακοίνωσης για την υπόθεση T-232/16 P, Επιτροπή κατά Frieberger και Vallin, αντικαθίσταται ως εξής:

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιανουαρίου 2017 — Επιτροπή κατά Frieberger και Vallin

(Υπόθεση T-232/16 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Μεταρρύθμιση του ΚΥΚ — Αύξηση της ηλικίας συνταξιοδότησης — Απόφαση περί άρνησης επανυπολογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Αρχή *ne ultra petita* — Νομικό σφάλμα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2017/C 063/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Berscheid και G. Gattinara)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Jürgen Frieberger (Woluwe-Saint-Lambert, Βέλγιο), Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J.-N. Louis και N. de Montigny, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2016, Frieberger και Vallin κατά Επιτροπής (F-3/15, EU:F:2016:26).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2016, Frieberger και Vallin κατά Επιτροπής (F-3/15).
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή που άσκησαν οι Jürgen Frieberger και Benjamin Vallin ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-3/15.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του στο πλαίσιο της ανααιρετικής διαδικασίας.
- 4) Ο J. Frieberger και ο B. Vallin φέρουν τα έξοδα της ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης διαδικασίας, περιλαμβανομένων των εξόδων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 5) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα σε σχέση τόσο με τη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης όσο και με την παρούσα διαδικασία.

⁽¹⁾ EE C 243 της 4.7.2016.

